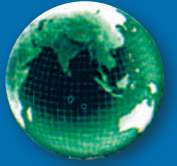

วารสารความร่วมมือกับต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ

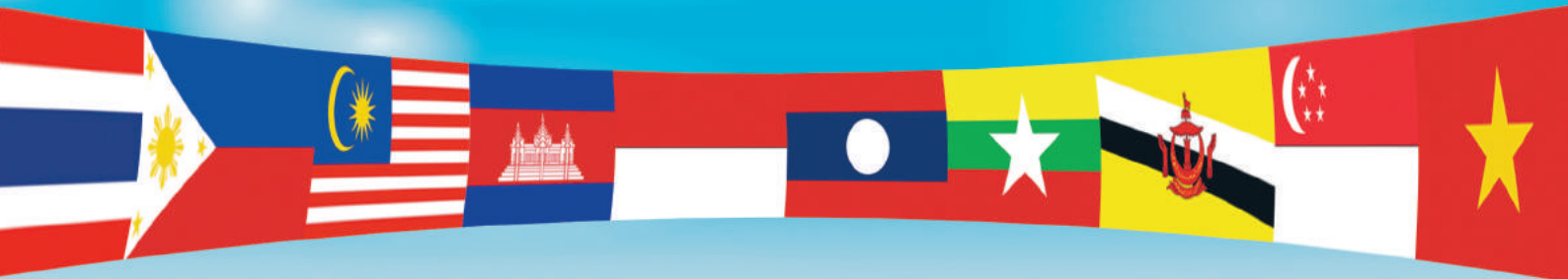
THE BULLETIN ON INTERNATIONAL COOPERATION OF THE MINISTRY OF EDUCATION

ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๒ เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๕

Vol.9 No.2 April - June 2012

การศึกษาและการพัฒนาแรงงาน เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยสู่ประชาคมอาเซียน

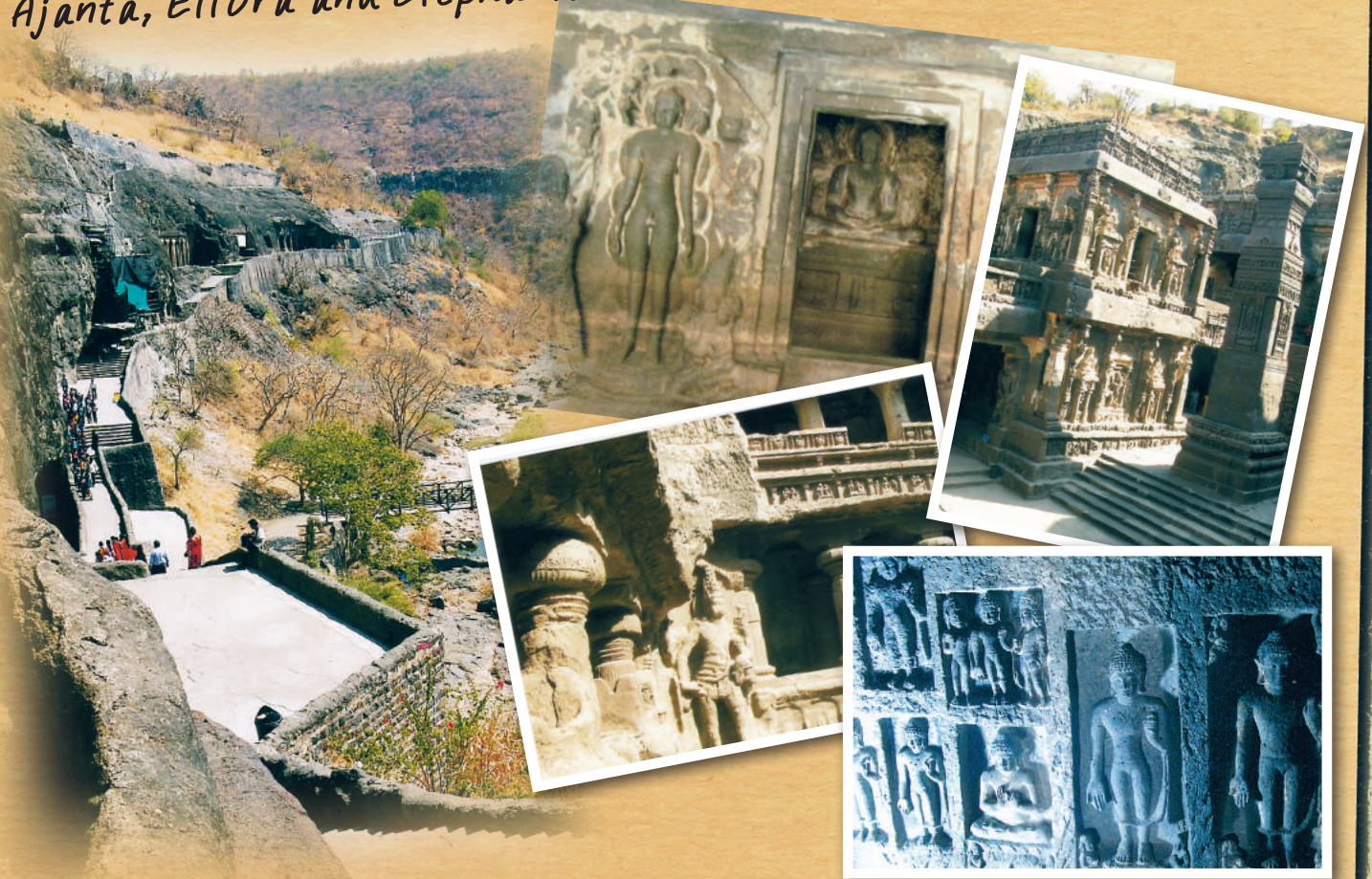

วัดถ้ำอาชันตา เอกคอร่า และ เอเลฟานต้า ในประเทศไทยอินเดีย

Ajanta, Ellora and Elephanta Caves

เพิ่มภาพมรดกโลก

ขึ้นทะเบียนมรดกโลกทางวัฒนธรรม

วัดถ้ำมรดกโลกทั้งสามแห่งนี้ของอินเดีย เป็นโบราณสถานที่มีชื่อเสียงเพราะอยู่ในถ้ำาร โบราณคดีและศิลปะของโลกที่คนส่วนมากได้ อ่านและฟังกันมาช้านาน ทั้งหมดสร้างขึ้นจากความเชื่อและศรัทธาทั้งในพระพุทธศาสนา ฮินดู และเชน มีประติมากรรมและจิตรกรรม บนฝาผนังถ้ำที่วิจิตรงดงาม โดยเฉพาะที่ อาชันตา ถือเป็นวัดถ้ำที่เก่าแก่ที่สุด มีอายุถึง ๒,๒๐๐ ปี และยังมีสถาปัตยกรรมที่ออกแบบ สกัต์เจาะเป็นวัดจากเนื้อภูเขาได้อย่างน่าทึ่ง ทั้งยังตกแต่งเป็นวิหารมีระเบียงรายรอบ

อย่างสวยงาม อาชันตาและเอลลอร่าได้ขึ้น ทะเบียนเป็นมรดกโลกคู่กันในปี ค.ศ. ๑๙๘๓ ซึ่งทั้งสองแห่งยังเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแง่ของ ประวัติศาสตร์ด้วย แต่บริเวณที่ขุดเจาะโดย สร้างเป็นวัดของเอลลอร่านั้นมีพื้นที่กว้างกว่า อาชันตาหลายเท่า ส่วนวัดถ้ำเอเลฟานตานั้น ได้ขึ้นทะเบียนมรดกโลกหลังสุด ในปี ค.ศ. ๑๙๘๗ วัดถ้ำนี้ตั้งอยู่บนเกาะเล็กๆ ที่เรียกว่า เกาะช้าง ใกล้กับนครมุมไบ เพราะบนเกาะ มีวัดถ้ำที่มีประติมากรรมรูปช้างขนาดมหึมา ตั้งอยู่ และยังมีถ้ำที่ขุดเจาะเป็นวัดอยู่ทั้งหมด ๗ ถ้ำด้วย

สารบัญ CONTENTS

ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๒ เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๕

Vol.9 No.2 April - June 2012

In Focus

๑ การศึกษาและการพัฒนาแรงงานเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

Education and Labour Developments to Prepare Thailand for the ASEAN Community in 2015

สราวุธ ไพฑูรย์พงษ์

ความเคลื่อนไหว (Movement)

๖ การประชุมระดับนโยบายในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกกว่าด้วยการจัดเตรียมแหล่งทรัพยากรด้านการศึกษาแบบเปิด

The Policy Forum for Asia and the Pacific on Open Educational Resources

ชนิษฐา ห้านิรัติศัย

๖

การประชุมสมัชชานานาชาติด้านเทคนิคและการศึกษาสายอาชีพและฝึกอบรมครั้งที่ ๓

The Third International Congress on Technical and Vocational Education and Training

ชนิษฐา ห้านิรัติศัย
สิริวิภาคี ธรรมบุญชัย

๖๓

การประชุม International Task Force Meeting on Teachers for EFA

International Task Force Meeting on Teachers for EFA

ชนิษฐา ห้านิรัติศัย

๖๖

การประชุมระดับรัฐมนตรีด้านการศึกษาเอเปค ครั้งที่ ๕

5th APEC Education Ministerial Meeting
โกมุที ยมฉนนท์

๖๐

การดำเนินการจัดค่ายเยาวชนไทย - สิงคโปร์ ครั้งที่ ๙

The 9th Thailand-Singapore Youth Camp
สมทรง งามวงษ์
ชนัดดา หุ่นสวัสดิ์

๖๓

โครงการผู้ช่วยสอนภาษาจีน

Chinese Language Teaching Assistant
สมทรง งามวงษ์

บทความ (Article)

๖๖

มรดกโลกในประเทศอินเดีย วัดถ้ำอาชันตา เอลลอร่า และเอเลฟานต้า

World Heritage Sites in India : Ajanta, Ellora and Elephanta Caves
สาวิตรี สุวรรณสถิตย์

๓๕

การส่งเสริมวัฒนธรรมสันติภาพในสถานศึกษา

Promoting a "Culture of Peace" in Schools
รศ. ดร. วไล ฌ ป้อมเพชร

หรือข่าว News ๓๓-๓๖

อาเซียน หรือชื่อเต็มว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ (พ.ศ. ๒๕๑๐) โดยสมาชิกผู้ก่อตั้ง ๕ ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย ในปัจจุบันมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก ๕ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม ในปี ค.ศ. ๒๐๐๓ (พ.ศ. ๒๕๔๖) โดยผู้นำอาเซียนตกลงกันว่า จะจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ ประกอบด้วย ๓ เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ เป็นสิ่งที่ท้าทายกลุ่มประเทศอาเซียน ในส่วนของประชาคมเศรษฐกิจมีแผนงานหนึ่ง ที่เน้นการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายในกลุ่มประเทศอาเซียนโดยเสรี ซึ่งเชื่อมโยงกับการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาและการพัฒนา แรงงาน และเนื่องจากประเทศไทยมีบัณฑิตว่างงานกว่าแสนคนนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยจึงควรพัฒนาบัณฑิตให้สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงานอาเซียน โดยเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะที่จำเป็น ในการทำงาน อาทิ ระเบียบวินัย มนุษยสัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีม ฯลฯ วารสารความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการฉบับนี้ จึงขอนำเสนอบทความพิเศษในคอลัมน์ In Focus เรื่อง **การศึกษาและการพัฒนาแรงงานเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน** โดยนักวิชาการอาวุโสจากสถาบัน TDRi เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

นอกจากเรื่องข้างต้นแล้ว ยังมีความเคลื่อนไหวด้านการศึกษาที่ต่างประเทที่น่าสนใจ เช่น **เรื่องการประชุมระดับนโยบายในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกว่าด้วยการจัดเตรียมแหล่งทรัพยากรด้านการศึกษาระบบเปิด** ซึ่งเป็นการประชุมผู้บริหารที่มีภารกิจด้านการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์และการจัดทำนโยบายหรือเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการพัฒนาการใช้ทรัพยากรด้านการศึกษาระบบเปิด รวมทั้งพิจารณาร่างปฏิญญา **เรื่อง การประชุม International Task Force Meeting on Teachers for EFA** ซึ่งจัดขึ้นเพื่อประชุมหารือเกี่ยวกับการพัฒนาครูให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา เพื่อปวงชน ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย **เรื่องการจัดค่ายเยาวชนไทย-สิงคโปร์ ครั้งที่ ๙** เป็นกิจกรรมแลกเปลี่ยนทั้งเชิงวิชาการและวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพ และเชื่อมความสัมพันธ์ของสองประเทศ และ **เรื่องโครงการผู้ช่วยสอนภาษาจีน** ที่มหาวิทยาลัยนานาชาติกลางปักกิ่งได้ จัดส่งอาสาสมัครทั้งอาจารย์และนักศึกษา จำนวน ๑๘๙ คน มาปฏิบัติงานผู้ช่วยสอนภาษาจีนในโรงเรียนตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศไทย เป็นต้น

คอลัมน์มรดกโลกในฉบับนี้ จะขอพาท่านผู้อ่านท่องเที่ยวไปกับความตระการตาของวัดถ้ำอ้นยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียงไปทั่วโลกในด้านศิลปะ และความสวยงามตามธรรมชาติ นั่นก็คือ **วัดถ้ำอ้นขันทา เอลลอร่า และเอลเลฟานต้า** ในประเทศอินเดีย และสำหรับคอลัมน์บทความได้นำเสนอ เรื่อง **การส่งเสริมวัฒนธรรมสันติภาพในสถานศึกษา** ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง เยาวชนไทยในปัจจุบันควรได้รับการปลูกฝังวัฒนธรรมฝั่สันติตั้งแต่ ในโรงเรียน เพื่อหล่อหลอมจิตใจของพวกเขาให้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างราบรื่นและสงบสุข

ท่านผู้อ่านสามารถติดตามอ่านวารสารฉบับออนไลน์ได้ทางเว็บไซต์ www.bic.moe.go.th แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ...

For countries in Southeast Asia, the establishment of an ASEAN Community in 2015 brings with it both challenges and opportunities. The ASEAN Community comprises three pillars: the ASEAN Economic Community (AEC), the ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) and the ASEAN Political-Security Community (APSC). Recognizing that education contributes to developments across all three pillars, we are pleased to include two articles linked to the ASEAN community building process in this issue of the Bulletin.

The first of these can be found in our "In Focus" section. This special article discusses important issues related to human resource development and the strengthening of human capital in preparation for the AEC. The article identifies core competencies needed by today's workforce. The second article reports on the 9th Thailand-Singapore Youth Camp where young people were encouraged to share their ideas on the role of youth in ensuring achievement of the broader ASEAN objectives.

The global significance of expanding education and work opportunities were also explored at international meetings convened by UNESCO and APEC. Under the framework of UNESCO, the Policy Forum for Asia and the Pacific on Open Educational Resources (OERs), the 4th International Policy Dialogue Forum on Teacher Challenges for EFA and the 3rd International Congress on Technical and Vocational Education and Training addressed issues related to the quality and relevance of teaching and learning in the 21st century. At the 5th APEC Education Ministerial Meeting, discussion centred on educational cooperation as the driving force for sustainable, secure, inclusive, innovative, and balanced growth of the APEC region.

For those who have been following our special World Heritage series, this month's issue of the Bulletin visits three of the cave sites in India describing their outstanding collections of paintings sculptures and rock art.

To view the Bulletin online, please visit www.bic.moe.go.th.

Until the next issue.

การศึกษาและการพัฒนาแรงงานเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สรารุธ ไพฑูรย์พงษ์*

ตามหัวข้อบทความข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าสิ่งแรกที่ต้องทำความเข้าใจคือ “การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” มีความหมายหรือมีกฎกติกาที่ควรทราบอย่างไร เพื่อจะได้เข้าใจว่ามีความจำเป็นต้องเตรียมพร้อมอย่างน้อยเพียงใดและอย่างไร จากนั้นจึงจะกล่าวถึงผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อตลาดแรงงานและจากผลกระทบที่พบหรืออาจพบ เราควรจะมีการศึกษาและการพัฒนาแรงงานเพื่อเตรียมความพร้อมอย่างไร วัตถุประสงค์ของบทความนี้เพื่อการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาพรวมสถานการณ์ตลาดแรงงานของไทย และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากอาเซียน รวมทั้งช่องทางในการศึกษาและพัฒนาแรงงานไทยเพื่อใช้โอกาสที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวม (ท่านที่สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมอาจค้นคว้าได้จากบรรณานุกรมข้างท้าย)

๑. ประชาคมอาเซียนคืออะไร และมีผลต่อการศึกษาและพัฒนาแรงงานอย่างไร

ปัจจุบันกระแสการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ยังแรงอยู่ โดยมีการนำเสนอก้าวออกมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่เกี่ยวกับแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการเตรียมพร้อมกันอย่างคึกคัก หลายคนก็เข้าใจดีว่า การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหมายถึงอะไรและจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างไร แต่ก็ยังมีอีกไม่น้อยที่ยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนัก ซึ่งเป็นผลให้มีการเตรียมความพร้อมอย่างผิดๆ หรือหลงทาง

* นักวิชาการอาวุโส สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

The ASEAN Economic Community (AEC) is one pillar of the soon to be established ASEAN Community. By 2015, in accordance with the AEC blueprint, the region will be transformed into a single market and production base, characterized by the free flow of goods, services, investment, and skilled labor, and a freer flow of capital. Among the ten-member grouping, much attention is being given to enhancing human resources and developing human capital in line with labour market needs.

According to a World Bank study, basic competencies for the region's workforce will include decent English and good IT skills. Academics and business leaders warn that in these areas, Thais will have to brace themselves for stiff competition with others from Southeast Asia. Thailand must also address the mismatch between graduate supply and demand. The author suggests that to improve their chances of employment, some graduates will need to be retrained.

การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าว ต้องเป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ของอาเซียน ซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามใน MRAs ไปแล้ว ๗ วิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ กทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ และนักบัญชี

หลายคนเข้าใจว่าประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และหลายท่านมองว่า เมื่อนั้นจะมีแรงงานฝีมือจากกลุ่มประเทศอาเซียนทะลักเข้าไทยและกระทบตลาดแรงงานไทย หรือพูดง่าย ๆ ว่าเข้ามาแย่งงานคนไทยทำ หรือในทางตรงข้ามบางคนมองในรูปของโอกาสที่แรงงานไทยจะออกไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนต้องไปแข่งขันกับประเทศอาเซียนอื่นๆ รวมทั้งแรงงานเจ้าของประเทศที่จะไปทำงาน

คำว่าประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Community นั้น มีถึง ๓ ประชาคม จากการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๙ เดือนตุลาคม ๒๕๔๖ ณ เกาะบาหลี ปกัญญาบาห์ลี (Bali Concord II) ประเทศสมาชิกได้ประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันเป็นประชาคมอาเซียนซึ่งประกอบด้วย ๓ เสาหลัก คือ ประชาคมความมั่นคง (ASEAN Security Community: ASC) ประชาคมเศรษฐกิจ (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคม/วัฒนธรรม (ASEAN Social and Cultural Community: ASCC) ภายในปี ๒๐๒๐ (พ.ศ. ๒๕๖๓)

ต่อมา ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๑๒ เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๐ ที่ฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาเซบู ยืนยันเจตนารมณ์ในการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้เร็วยิ่งขึ้นจากปี ๒๕๖๓ เป็นปี ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม มีเพียงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเท่านั้นที่มีการเคลื่อนย้ายเสรี ๕ วิชาชีพ ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ ๑) การค้าเสรี ๒) การบริการเสรี ๓) การลงทุนเสรี ๔) การเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี และ ๕) การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี

อาดูโสด้านเศรษฐกิจไปศึกษาความเป็นไปได้ในการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเร็วขึ้นอีก ๕ ปี ต่อมาเดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ให้เจ้าหน้าที่เศรษฐกิจอาดูโส (SEOM) จัดทำ “แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน [AEC Blueprint]” และในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๑๓ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำประเทศอาเซียนจึงประกาศเจตนารมณ์ ดังนั้น ในแง่ของเศรษฐกิจและแรงงานรวมทั้งเป้าหมายการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จึงมีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นหลัก

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลต่อการศึกษาและการพัฒนาแรงงานอย่างไร

เป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ที่การค้าและการลงทุนเสรี โดยมีหลักการหรือวัตถุประสงค์ ๔ ประการ ได้แก่ ๑) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ๒) การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ๓) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และ ๔) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก การที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวนั้น จำเป็นต้องทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเสรี ๕ ประการระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ ๑) การค้าเสรี ๒) การบริการเสรี ๓) การลงทุนเสรี ๔) การเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี และ ๕) การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี

ทั้งนี้ เจตนารมณ์ของแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่อ

7 วิชาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีในประชาคมอาเซียน

อำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี ๔ ประการแรก พูดง่าย ๆ คือการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีไม่ใช่ประเด็นหลักของอาเซียน

การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในกรอบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่ใช่ “ใครใคร่มา มา ใครใคร่ไป ไป” คือ ไม่ใช่หนีออกยากจะหิวกระเป๋าค้ามชาติไปทำงานในอาเซียนเมื่อใดก็ได้ หรือแรงงานจากประเทศอาเซียนหนีออกจะมาทำงานทำในเมืองไทยก็มา แต่มีกฎกติกาที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกรอบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมี ๒ ประเภท

๑) การค้าบริการ (กรอบความตกลงการค้าบริการอาเซียน - ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS) รวมทั้งการเคลื่อนย้ายตามธรรมชาติของการค้า/การลงทุน

๒) การเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพตามข้อตกลงยอมรับร่วมกันด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก (Mutual Recognition Arrangements: MRAs)

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือตาม AFAS มีลักษณะสำคัญที่ต่างกับ MRA คือ การลดหรือยกเลิกกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการในอาเซียน AFAS มี ๔ รูปแบบ (Mode) คือ

Mode ๑: การขายบริการข้ามพรมแดน (Cross-border Supply) เช่น การรับจ้างสร้างสนามบินก่อสร้างข้ามชาติ

Mode ๒: บุคคลผู้ถือสัญชาติคนเดินทาง ไปใช้บริการในต่างประเทศ (Consumption Abroad) เช่น ไปรับการผ่าตัดหรือรักษาโรค ในอีกประเทศหนึ่ง

Mode ๓: ผู้ให้บริการต่างชาติเข้ามา จัดตั้งธุรกิจให้บริการ (Commercial Presence) เข้ามาตั้งบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินการลงทุน ในประเทศไทย

Mode ๔: บุคลากรต่างชาติเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ (Presence of Natural Persons) เช่น จากประเทศสิงคโปร์เข้ามาทำ ธุรกิจในประเทศไทย

ข้อจำกัดสำคัญของ AFAS ที่ควรสังเกตคือ

- ไม่ใช้กับบุคคลต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อทำงานทำ การขอสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงาน ที่เป็นการถาวร - คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่ได้หมายความว่าใครจะเดินทางไปทำงานในประเทศอาเซียนอื่นได้ เพราะไม่เกี่ยวกับการเข้าไปทำงานทำอย่างถาวร
- ไม่ห้ามการใช้มาตรการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการเข้าเมืองของบุคคลต่างชาติ ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบผลประโยชน์ที่ได้จากข้อผูกพันที่มีอยู่ - หมายความว่า เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว นักธุรกิจก็ยัง

ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศปลายทาง ทั้งกฎหมายเข้าเมืองและกฎหมายอื่นๆ

- ใช้ได้เฉพาะสาขาบริการเท่าที่ได้ตกลงกันเท่านั้น

อันที่จริง การเคลื่อนย้ายแรงงานตาม AFAS นั้น ก็เหมือนๆ กับความตกลงในด้านนี้ ใน GATS และ WTO ที่มีสมาชิกทั่วโลก เพียงแต่ว่า AFAS มีสาขาบริการที่ทำความตกลงแล้ว ไม่ต่ำกว่า ๖๕ สาขา ในขณะที่ GATS และ WTO ยังไม่มีความคืบหน้า^๑ ดังนั้น AFAS จะมีข้อได้เปรียบเล็กน้อย

สำหรับกรณีของ MRA ในข้อ (๒) นั้น เป็นการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญหรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าว ต้องเป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วม (MRAs) ของอาเซียน ซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามใน MRAs ไปแล้ว ๗ วิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ และนักบัญชี และมีอีกหนึ่งสาขาที่ประเทศอื่นลงนามแล้ว ยกเว้นประเทศไทย คือการท่องเที่ยว

MRAs การเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ มีข้อจำกัดที่สำคัญๆ ได้แก่

๑. ต้องขึ้นทะเบียนวิชาชีพ (รับรองคุณสมบัติวิชาชีพ อาจต้องมีการทดสอบตามมาตรฐานที่กำหนด) ในประเทศปลายทาง
๒. ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานจากประเทศที่เข้าไปทำงาน
๓. ต้องปฏิบัติตามกฎ/ระเบียบของประเทศที่เข้าไปทำงาน
๔. ต้องมีประสบการณ์ กล่าวคือ ไม่ใช่ผู้จบการศึกษาใหม่ ดังตัวอย่างของคุณสมบัติของแรงงานวิชาชีพที่ประเทศไทยกำหนดในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ - คุณสมบัติและเงื่อนไขสำหรับผู้ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นบุคลากรวิชาชีพอาเซียนในประเทศไทย

วิชาชีพ	องค์กรที่กำกับดูแลในไทย	คุณสมบัติ
แพทย์	แพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	มีประสบการณ์ ๕ ปี
ทันตแพทย์	ทันตแพทยสภาและกระทรวงสาธารณสุข	มีประสบการณ์ ๕ ปี
พยาบาล	สภาการพยาบาล	มีประสบการณ์ ๓ ปี
นักบัญชี	คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี	ประสบการณ์ตามประเทศผู้รับกำหนด
สถาปนิก	สภาสถาปนิก	- จบปริญญาตรี หลักสูตร ๕ ปี - มีประสบการณ์ ๑๐ ปี โดยทำงานต่อเนื่อง ๕ ปี ผลงานชัดเจน ๒ ปี - ทำงานอิสระ/ร่วมกับสถาปนิกในประเทศ
วิศวกร	สภาวิศวกร	- มีประสบการณ์ ๗ ปี - มีผลงานที่ชัดเจน ๒ ปี - ต้องทำงานร่วมกับวิศวกรในประเทศ
นักสำรวจ	สภาวิศวกร	มีประสบการณ์ ๒ ปี

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ๒๕๕๕ การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

^๑ สทนากับ ดร. วิศาล บุพพเวส ที่ปรึกษาด้านความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ปัจจุบันข้อตกลง AFAS ได้มีการปรับปรุงเป็นชุดที่ ๘ แล้ว

๖. ผลกระทบต่อแรงงานในด้านการศึกษาและพัฒนาแรงงาน

จะเห็นได้ว่าช่องทางสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประการแรกคือการออกไปหรือเข้ามาตามการไหลของการค้าและการลงทุน เช่น ถ้านักลงทุนไทยไปลงทุนในประเทศใดก็สามารถเอาแรงงานติดตัวไปได้จำนวนหนึ่ง เช่นเดียวกันหากนักลงทุนต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยก็อาจจะนำเข้าแรงงานของตนจำนวนหนึ่งหรืออีกกรณีหนึ่งคือนักธุรกิจเดินทางไปติดต่อธุรกิจ ในกรณีแรก จะเห็นได้ว่าการจะมีการจ้างแรงงานไทยมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถหรือประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานไทย และประการที่สองคือการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ (๗+๑ สาขาวิชาชีพ)

ฉะนั้น จึงอาจแบ่งการศึกษาและการพัฒนาแรงงานของแต่ละประเทศเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มที่เคลื่อนย้ายตามกรอบ AFAS ซึ่งเป็นนักธุรกิจ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุนโดยทั่วไปหรือไม่เจาะจงวิชาชีพ และกลุ่มที่สองได้แก่ บุคลากรวิชาชีพ ๗+๑ สาขาวิชาชีพ

ในกรณีแรก การศึกษาและการพัฒนาแรงงานอาจแยกออกระหว่างการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยมุมมองที่ว่า การศึกษาเป็นการพัฒนาความรู้พื้นฐานของแรงงานวิชาชีพโดยทั่วไป เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานข้ามชาติในกลุ่มอาเซียนและมีผลกระทบทางอ้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่า ในขณะที่การพัฒนาฝีมือแรงงานส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาทักษะแรงงานระยะสั้นกว่า และสามารถเลือกพัฒนาฝีมือได้เจาะจงกับวัตถุประสงค์ของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่า ที่เรียกว่า มีผลกระทบทางอ้อมก็เนื่องจากถ้าแรงงานไทยมีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ นักลงทุนไทยก็อยากเอาติดตัวไปต่างประเทศ และนักลงทุนจากต่างประเทศก็อยากใช้แรงงานไทย หรือมีความมั่นใจว่าจะหาแรงงานที่มีคุณภาพในเมืองไทยได้ (World Bank 2006)

ในกรณีที่สอง - บุคลากรวิชาชีพ ๗+๑ สาขาวิชาชีพ ผลกระทบอาจแบ่งเป็น ๒ ระดับ ระดับแรก หากประเทศอื่นในอาเซียนกำหนดคุณสมบัติของแต่ละวิชาชีพว่าต้องมีประสบการณ์การทำงานมาก่อนอย่างน้อย ๕ ปี

(ยกเว้นนักสำรวจ ๒ ปี) หากมีการเคลื่อนย้ายกำลังคนจึงต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี ผลกระทบระดับแรกจึงเป็นการสูญเสียกำลังคนที่มีประสบการณ์มากกว่าผู้จบการศึกษาใหม่ๆ ผลกระทบระดับที่สองคือ การทดแทนตำแหน่งงานวิชาชีพผู้ที่มีประสบการณ์ที่ว่างลงโดยการผลิตบุคลากรรุ่นใหม่มาทดแทน นี่คือนโยบายสำหรับนักการศึกษาว่าจะเตรียมพร้อมอย่างไร ในการที่จะผลิตคนรุ่นใหม่มาทดแทนผู้ที่มีประสบการณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ ต้องติดตามศึกษาดูว่าจะมีบุคลากรวิชาชีพไหลเข้ามาประเทศไทยมากน้อยเพียงใด (โดยผ่านกระบวนการลั่นกรองด้านคุณภาพจากเงื่อนไขคุณสมบัติวิชาชีพของไทย) ทั้งนี้ต้องไม่ลืมว่าการเคลื่อนย้ายบุคลากรวิชาชีพไม่ได้จำกัดอยู่เพียงประเทศสมาชิกอาเซียนเท่านั้น แต่ยังรวมอีกหลายประเทศที่มีข้อตกลงการค้ากับไทยโดยตรง และที่ผ่านทางอาเซียน

อย่างไรก็ตาม หากจะมองที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นหลัก (โดยถือว่าข้อตกลงในกรอบอื่นๆ เป็นผลพลอยได้) และเข้าใจในกรอบแล้ว การศึกษาและการพัฒนาแรงงาน

ตารางที่ ๒ จำนวนแรงงานที่ออกจากงานเนื่องจากเสียชีวิตและเลิกทำงาน เทียบกับแรงงานที่เข้าใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑

ระดับการศึกษา	ผู้มิงานทำ (ปี ๒๕๕๐)	ตาย	เกษียณ	รวมสูญเสียแรงงาน	แรงงานใหม่ (ปี ๒๕๕๑)	ส่วนต่าง
ปริญญาตรีขึ้นไป	๓,๗๓๐,๕๒๕	๒๓,๕๐๒	๓๘,๗๐๑	๖๐,๑๗๕	๒๒๕,๔๐๐	๑๖๕,๒๒๕
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง/อนุปริญญา	๑,๔๒๖,๗๑๔	๘,๙๘๘	๑๔,๗๓๔	๒๒,๗๒๖	๘๕,๓๐๐	๖๓,๐๑๔
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	๑,๑๘๒,๒๒๓	๗,๔๙๘	๙,๙๙๖	๑๖,๒๙๑	๑๗,๕๐๐	๑,๒๐๙
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๓,๓๔๐,๒๓๔	๒๑,๐๔๓	๒๗,๗๘๙	๔๘,๘๓๒	๒๙,๕๐๐	๑๙,๐๐๒
มัธยมศึกษาตอนต้น	๕,๓๒๐,๙๔๓	๓๓,๕๒๒	๑๐,๖๖๕	๓๗,๒๕๘	๙๔,๑๐๐	๕๖,๘๔๒
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๒๑,๒๔๘,๘๑๔	๑๓๓,๘๖๘	๕๗๖,๐๒๙	๗๑๐,๕๐๑	๔,๓๐๐	๗๕๕,๒๐๑
รวม	๓๖,๒๔๙,๔๕๔	๒๒๘,๓๗๒	๖๗๗,๙๑๔	๙๐๖,๒๘๖	๔๕๖,๑๐๐	๔๕๐,๑๘๖

- หมายเหตุ
- สมมติให้แรงงานระดับล่าง (วุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น) เกษียณที่อายุ ๗๐ ปี และแรงงานระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปเลิกทำงานที่อายุ ๖๐ ปี+
 - สมมติอัตราการตายของแรงงานประมาณ ๖.๓/๑,๐๐๐ คน
 - แรงงานใหม่คำนวณจากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่ได้เรียนต่อ x อัตราการเข้าร่วมแรงงานของประชากรที่มีการศึกษาในระดับเดียวกัน

ที่มา : ข้อมูลเบื้องต้นจากกระทรวงศึกษาธิการ คำนวณโดยผู้วิจัย

เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงควรมีเป้าหมาย ๓ ประการ ดังนี้

๑. เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนเสรี โดยเตรียมความพร้อมด้านแรงงานเพื่อสนองความต้องการการค้าและการลงทุนจากอาเซียนมายังประเทศไทย และการเคลื่อนย้ายการค้าการลงทุนจากประเทศไทยไปยังประเทศอาเซียน (กรณีนี้สาขาอาชีพหรือสาขาวิชาชีพไม่จำกัด ขึ้นอยู่กับลักษณะของการค้าการลงทุนที่จะเข้ามาและที่จะออกไปจากประเทศไทย)

๒. เพื่อส่งเสริมการค้าบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศไทยไปยังประเทศอาเซียน เพื่อให้ให้นักลงทุนและนักธุรกิจด้านการค้าบริการมีความคล่องตัวด้านแรงงานโดยไม่ต้องหวังพึ่งแรงงานจากประเทศที่จะไปลงทุน

๓. เพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ ใน ๗ สาขาวิชาชีพ และการท่องเที่ยวของไทยให้เข้าสู่ตลาดแรงงานในอาเซียน ในขณะเดียวกันเพื่อรักษาพื้นที่ของแรงงานวิชาชีพในประเทศไทย

๓. ความไม่สมดุลของตลาดแรงงานไทยและการใช้โอกาสจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เป็นประโยชน์

ปัจจุบัน ตลาดแรงงานไทยมีปัญหาเรื่องความไม่สมดุลของแรงงานระดับล่างและระดับบน กล่าวคือ มีปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับล่าง ในขณะที่เดียวกันก็มีปัญหา

คนล้นงานในระดับบน ดังอาจคุณภาพรวมได้จากตารางที่ ๒ ซึ่งเป็นผลจากการคำนวณเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าแรงงานระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือประถมศึกษาซึ่งเป็นแรงงานส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๗๐) ของประเทศไทยมีการออกจากกำลังแรงงานเนื่องจากการเสียชีวิตและการเลิกทำงานเนื่องจากสูงอายุ รวมกันประมาณปีละ ๘ แสนคน ในขณะที่มีอุปทานแรงงานระดับนี้เพียงปีละไม่ถึงแสนคน เป็นผลให้มีการขาดแคลนแรงงานระดับนี้ประมาณ ๗ แสนคนในปี ๒๕๕๑ ในขณะที่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีการออกจากแรงงาน (ทำให้มีตำแหน่งว่างลง) ประมาณปีละ ๖ หมื่นคน แต่มีอุปทานกำลังคนในระดับนี้มากถึง ๒.๒๕ แสนคน^๒ ทำให้มีอุปทานสูงกว่าตำแหน่งงานประมาณ ๑.๖ แสนคน^๓

โจทย์สำหรับการศึกษาและพัฒนาแรงงานจากจุดนี้คือ การแสวงหาโอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวทางของความต้องการแรงงานดังกล่าวในข้อ ๒ ข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานระดับบนซึ่งอาจทำได้โดยแบ่งเป้าหมายการเตรียมพร้อมแรงงานออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ ตามข้อตกลง AFAS และ บุคลากรวิชาชีพ ปัญหาหนึ่งที่ได้กล่าวไปแล้วคือ การทดแทนแรงงานที่มีประสบการณ์ ซึ่งการทดแทนดังกล่าวไม่จำเป็นต้องรอผู้จบใหม่เสมอไป เนื่องจากมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาว่างงานอยู่เป็นจำนวนมากอยู่แล้ว (ในปี ๒๕๕๑ ประมาณ ๑.๔ แสนคน ในปี ๒๕๕๒ จำนวน ๑.๖

แสนคน ในปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑.๓ แสนคน) จึงน่าจะหาทางต่อยอดหรือ retrain แรงงานระดับอุดมศึกษาเหล่านี้ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ประเทศไทยและประเทศอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาหลักๆ ที่ภาคธุรกิจข้ามชาติถือว่าจำเป็น ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และไอที (World Bank 2006) รวมทั้งต้องไม่ลืมเรื่องการอบรมบ่มนิสัยให้คุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการ เช่น มีระเบียบวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ กิริยามารยาท ทำงานเป็นทีม มีความทุ่มเทให้กับงาน ฯลฯ

๔. สรุป

การเตรียมพร้อมแรงงานเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมิใช่เป็นเรื่องที่นำต้นตระหนก และการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาและการพัฒนาแรงงานก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายและอาจถือเป็นการหาโอกาสที่จะใช้กรอบความร่วมมือดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษา ตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศ ✨

^๒ ตัวเลขนี้อาจสูงกว่าความเป็นจริงเนื่องจากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาได้มาอาจมีการรวมผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำอยู่แล้วแต่ไปศึกษาต่อ จึงควรมีการทบทวนสถิติผู้จบการศึกษาดังกล่าว

^๓ ผลการคำนวณเบื้องต้นสำหรับปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๔ พบว่าตัวเลขมีขนาดใกล้เคียงกัน โดยปี ๒๕๕๒ จะมีแรงงานใหม่ประมาณ ๔.๑ แสนคน และปี ๒๕๕๔ จำนวน ๔.๓ แสนคน

บรรณานุกรม

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ๒๕๕๕ การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด
- สราวุธ ไพฑูรย์พงษ์ ๒๕๕๑ คุณภาพแรงงาน-ข้อคิดและข้อมูลเบื้องต้น การประชุมวิชาการประจำปี ๒๕๕๑ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
- _____ ๒๕๕๕ การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๔ มติชนรายวัน ๘ ก.พ. ๒๕๕๕
- _____ ๒๕๕๕ แรงงานอาเซียนในประเทศไทย มติชนรายวัน ๓๐ พ.ค. ๒๕๕๕

การปรับตัวแรงงานไทยเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ AEC ๒๕๕๕ <http://www.thai-aec.com/163#ixzz1vgNoGGbq> ค้นเมื่อ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕

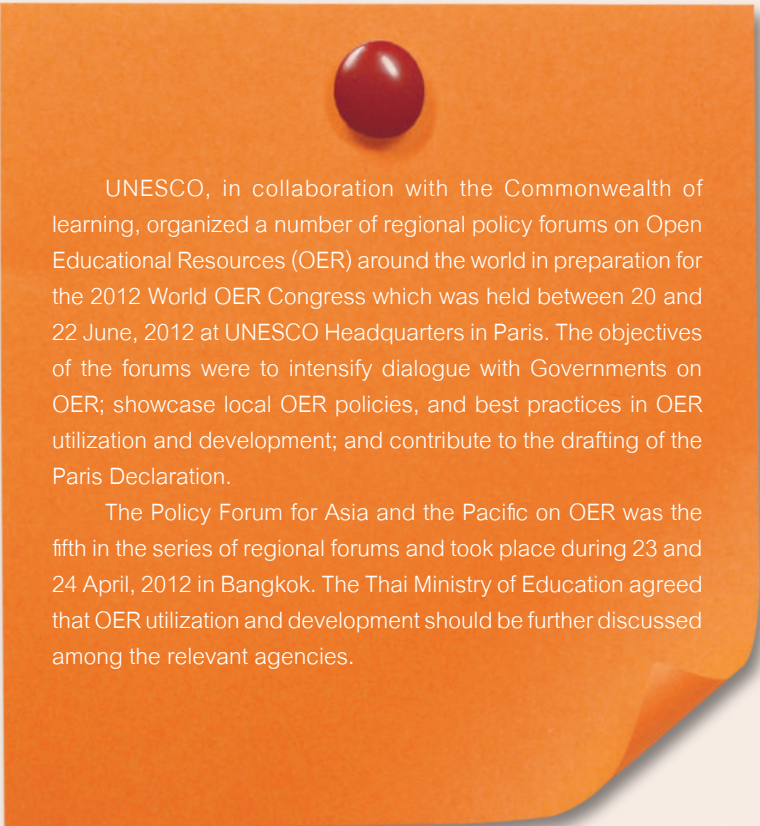
World Bank 2006. Thailand Investment Climate, Firm Competitiveness and Growth, Poverty Reduction and Economic Management Sector Unit, East Asia and Pacific Region

การประชุมระดับนโยบายในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ว่าด้วยการจัดเตรียมแหล่งทรัพยากรด้านการศึกษาแบบเปิด

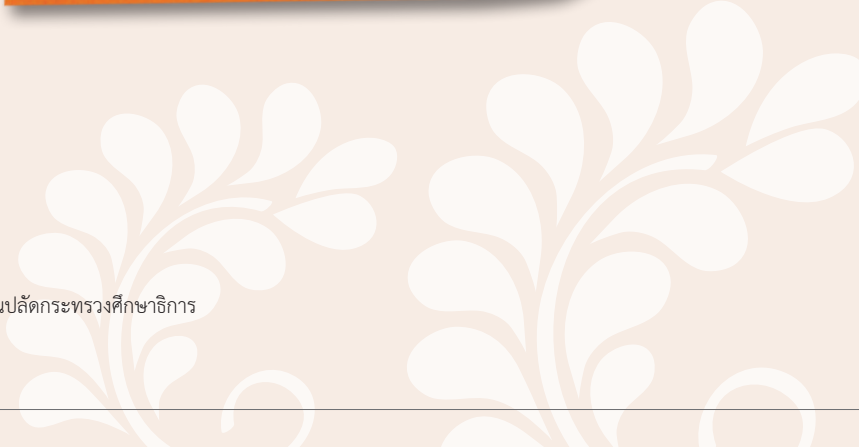
ชนิษฐา ห่านิรติศัย*

เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ฝ่ายต่างประเทศ) ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ ได้เป็นประธานพิธีเปิดการประชุมของ องค์การยูเนสโก เรื่องการประชุมระดับนโยบายในภูมิภาค เอเชียและแปซิฟิกว่าด้วยการจัดเตรียมแหล่งทรัพยากรด้าน การศึกษาแบบเปิด (Policy Forum for Asia and the Pacific on Open Educational Resources: OER) ซึ่งจัดขึ้นระหว่าง วันที่ ๒๓ - ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรม Column Bangkok กรุงเทพฯ โดยมี Mr. Etienne Clement รองผู้อำนวยการ สำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ เป็นผู้กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ ของการประชุมครั้งนี้ที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร/ เจ้าหน้าที่ระดับสูง/นักวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมีภารกิจงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการจัดทำนโยบาย ได้หารือเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีใน การพัฒนาการใช้ OER รวมทั้งพิจารณาร่างปฏิญญา OER ซึ่งเรียกร้องให้รัฐบาลของเหล่านานาประเทศร่วมให้การ สนับสนุนในการพัฒนา OER และการนำไปใช้ในหลากหลาย รูปแบบ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการประชุม สมัชชาโลกว่าด้วยการจัดเตรียมแหล่งทรัพยากรด้านการศึกษา แบบเปิด (2012 World Open Educational Resources Congress) ที่กำหนดจัดระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ สำนักงานใหญ่ยูเนสโก กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามข้อมติของที่ประชุมสมัชชาสามัญของ ยูเนสโกสมัยที่ ๓๖

ประธานได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าประชุมและกล่าวถึง ความก้าวหน้าด้าน ICT ที่มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง ชีวิตของประชาชนทุกวันนี้ในหลากหลายแง่มุม รวมถึง การปรับเปลี่ยนองค์ความรู้โดยรวมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลไก ในการบริหารจัดการการศึกษา ซึ่งทำให้เกิดการปรับเปลี่ยน รูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ อันจะนำไปสู่การพัฒนา แหล่งทรัพยากรด้านการศึกษาแบบเปิดโดยการใช้สื่อ/อุปกรณ์ เพื่อการเรียนการสอน การเรียนรู้และการวิจัยผ่านทางเว็บไซต์ ได้อย่างเสรี อีกทั้งรัฐบาล องค์กร และสถาบันต่างๆ ได้มี การศึกษาสำรวจศักยภาพในการใช้ OER ภายใต้นี้ที่ก ความเข้าใจและกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทาง การศึกษา สิ่งนี้นำไปสู่การจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่เน้นระบบ การเรียนการสอน และเนื้อหา/เทคนิคการเรียนรู้ทางไกล ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยการสร้างโปรแกรมซอฟต์แวร์ คอร์สแวร์ และสื่อห้องสมุดรวมถึงเอื้อต่อการจัดทำวิจัย

* หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือพหุภาคี ๑ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

และการเผยแพร่ผลงานจากการวิจัยในระดับมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าถึงการเรียนรู้แบบออนไลน์ในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก การเรียนรู้ประเด็นต่างๆของโลกผ่านการดำเนินโครงการ ยิ่งไปกว่านั้นควรให้ความสำคัญในเรื่องของความเหลื่อมล้ำด้านสาธารณูปโภคทาง ICT และความสามารถในการใช้ ICT ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเนื่องจาก OER มีบทบาทต่อการขยายโอกาสให้แก่ทุกคนรวมถึงผู้ด้อยโอกาส และผู้ทุพพลภาพในการเข้าถึงคุณภาพการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตลอดชีวิต

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลปัจจุบันได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกต่อการดำเนินการจัดตั้งเครือข่ายการสื่อสารแบบความเร็วสูงทั่วประเทศในราคาที่ประหยัดและเชื่อถือได้ รวมถึงการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างอิสระเสรีในที่สาธารณะ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการอยู่ระหว่างดำเนินโครงการแจกจ่ายแท็บเล็ตตัวแรกภายใต้นโยบายแท็บเล็ต ๑ เครื่องต่อเด็ก ๑ คน ซึ่งจะสร้างความมั่นใจให้แก่ครูและเด็กในแถบพื้นเมือง ชนบท และพื้นที่ห่างไกล/ทุรกันดาร ให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและทรัพยากรต่างๆ ได้อย่างทั่วถึงและเสมอภาค ดังนั้น ในอนาคตจึงจำเป็นต้องจัดเตรียมเวทีเพื่อส่งเสริมการหารือเกี่ยวกับแนวทางการใช้ OER

ประธานกล่าวเพิ่มเติมว่ารู้สึกยินดีที่ประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าร่วมในการประชุมเชิงนโยบายระดับภูมิภาคครั้งนี้ซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะสร้างความรู้และความเข้าใจด้าน OER และศักยภาพร่วมกับผู้แทนจากประเทศต่างๆ ในภูมิภาค โดยหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้เห็นถึงการแสดงออกเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติและนโยบายด้าน OER รวมถึงโอกาสที่

จะได้ศึกษาสำรวจในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของร่วมด้วย การหารือกันอย่างเข้มข้นในครั้งนี้จะนำไปสู่การประชุมสมัชชาาระดับโลกว่าด้วยการจัดเตรียมแหล่งทรัพยากรด้านการศึกษาแบบเปิดที่จะจัดขึ้นในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ณ สำนักงานใหญ่ยูเนสโก กรุงปารีส พร้อมกันนี้ ได้แสดงความขอบคุณต่อองค์การยูเนสโก กรุงปารีส สำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ และ Commonwealth of Learning (COL) ที่ได้ร่วมให้ความช่วยเหลือในการจัดการประชุมครั้งนี้ และคาดว่าผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมากจากการประชุม

นอกจากนี้เวลา ๐๙.๐๐ น. ของวันเดียวกัน นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญญา รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้เข้าร่วมหารือภายใต้กรอบการดำเนินงานของยูเนสโกร่วมกับเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยยูเนสโกของฟิลิปปินส์ และสำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ โดยมุ่งเน้นเรื่องของการรูปแบบการดำเนินงานของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยยูเนสโก อาทิ ขอบข่ายงานและโครงสร้างองค์กร บุคลากร บทบาทหน้าที่ ช่องทางในการดำเนินงานความร่วมมือ การจัดหาแหล่งทรัพยากรของงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาล และการดำเนินการส่งเสริมความสัมพันธ์กับสำนักงานยูเนสโกระดับภูมิภาค และสำนักงานใหญ่ยูเนสโก โครงการและเครือข่ายที่ร่วมดำเนินกิจกรรม รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาค ทั้งนี้ เลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติฯ ของไทยกล่าวว่า ประเทศไทยมีความพร้อมที่จะดำเนินโครงการ/กิจกรรมระดับภูมิภาคในอนาคต ร่วมกับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ โดยเฉพาะเครือข่ายโครงการโรงเรียน ASPNet ที่กระทรวงศึกษาธิการกำลังจะดำเนินการจัดประชุมระดับชาติในเดือนกันยายน ๒๕๕๕ และจะดำเนินความร่วมมือในการจัดการประชุม

ดังกล่าวในระดับภูมิภาคต่อไป นอกจากนี้ ได้กำหนดจัดการประชุมคณะกรรมการแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ว่าด้วยแผนงานความทรงจำแห่งโลกของยูเนสโก ครั้งที่ ๕ (MOWCAP) ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่กรุงเทพฯ พร้อมทั้งกล่าวถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เช่น โครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยยูเนสโก (Staff Exchange Programme) ที่ประเทศไทยดำเนินการ โดยได้มีการปรับปรุงแนวทางการดำเนินโครงการจากเดิมที่มุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเพื่อร่วมแบ่งปันประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานระหว่างกันเป็นการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ระดับสูงเพื่อหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลเชิงนโยบายให้มากขึ้น

ในส่วนของฟิลิปปินส์มุ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องในเรื่องของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งได้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นศูนย์ประเภทที่ ๒ ของยูเนสโกด้วย (Southeast Asian Center for Lifelong Learning for Sustainable Development: SEA-CLLSD) ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์กำลังจะดำเนินโครงการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ World Heritage Education ณ เมือง Ifugao เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ และเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ณ เมือง Miag-ao, Ilo-Ilo และจัดการประชุม IP Education Workshop เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยจะขอความร่วมมือจากประเทศไทย และสำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ✨

การประชุมสมัชชานานาชาติด้านเทคนิคและการศึกษาสายอาชีพและฝึกอบรม ครั้งที่ ๓

ขนิษฐา ห่านิรัตติย์*

สิริภักดิ์ ธรรมบุศย์**

ความเป็นมาของการประชุม

องค์การยูเนสโกตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาสายอาชีพและสังคม และเน้นการพัฒนาด้าน TVET เป็นอันดับต้นๆ เนื่องจากโลกาภิวัตน์ของเศรษฐกิจโลกและผลกระทบจากภาวะวิกฤติด้านการเงิน ทำให้การดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ เนื้อหา และโครงสร้างด้าน TVET เป็นไปอย่างยากลำบากจากสิ่งท้าทายใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งในช่วงต้นปี ๒๕๑๓ (ค.ศ. ๑๙๗๐) และช่วงปลายปี ๒๕๒๓ (ค.ศ. ๑๙๘๐) องค์การยูเนสโกได้จัดพิมพ์เอกสารคู่มือด้าน TVET จำนวน ๒ ฉบับ โดยใช้ชื่อว่า Revised Recommendation concerning Technical and Vocational Education of 1974 และ Convention on Technical and Vocational Education of 1989 ซึ่งต่อมาได้

In collaboration with the government of the People's Republic of China, UNESCO organized the Third International Congress on Technical and Vocational Education and Training in Shanghai between 13 and 16 May, 2012. The theme of the Congress, "Building Skills for Work and Life", recognized the vital impact of TVET to local communities and reflected UNESCO's continuing emphasis on the promotion and development of TVET at national, regional and international levels.

* หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือพหุภาคี ๑ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

** นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กลายเป็นข้อมูลอ้างอิงระหว่างประเทศทั่วโลก สำหรับการพัฒนาและดำเนินนโยบายการศึกษา กฎหมาย และข้อปฏิบัติด้าน TVET

การประชุมสมัชชานานาชาติด้านเทคนิคและการศึกษาสายอาชีพและฝึกอบรม (TVET) จัดขึ้นโดยองค์การยูเนสโกทุกๆ ๑๒ ปี เพื่อมุ่งเน้นเรื่อง TVET ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การประชุมดังกล่าวได้เคยจัดขึ้นแล้วสองครั้ง ครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๓๐ จัดขึ้นที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี และครั้งที่ ๒ ปี ๒๕๔๒ จัดขึ้นที่กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ต่อมาในปี ๒๕๕๒ องค์การยูเนสโกจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน TVET

ระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๘ สำหรับปี ๒๕๕๕ องค์การยูเนสโกร่วมกับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนดจัดการประชุมสมัชชานานาชาติด้าน TVET ครั้งที่ ๓ ในระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ในหัวข้อ "Building Skills for Work and Life" โดยการประชุมครั้งนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวที่เน้นแนวทางในการปรับเปลี่ยนและการขยายตัวในเรื่องของ TVET เพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนวัยหนุ่มสาวและวัยผู้ใหญ่ทุกคนสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นเพื่อการดำเนินอาชีพและการดำรงชีวิต

วัตถุประสงค์และสาระสำคัญของ การประชุม

การประชุมสมัชชานานาชาติด้านเทคนิคและการศึกษาสายอาชีพและฝึกอบรม ครั้งที่ ๓ (Third International Congress on Technical and Vocational Education and Training: TVET) จัดโดยองค์การยูเนสโกร่วมกับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อหารือในประเด็นด้านความท้าทายทั้งในปัจจุบันและอนาคต สืบรวจแนวทางในการพัฒนาด้าน TVET เสริมสร้างความเข้าใจและแบ่งปันความรู้ในการพัฒนาความช่วยเหลือด้าน TVET เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน การกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ เพื่อปรับเปลี่ยนและขยายตัวด้าน TVET และสนับสนุนการดำเนินงานด้าน TVET ในระดับประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ

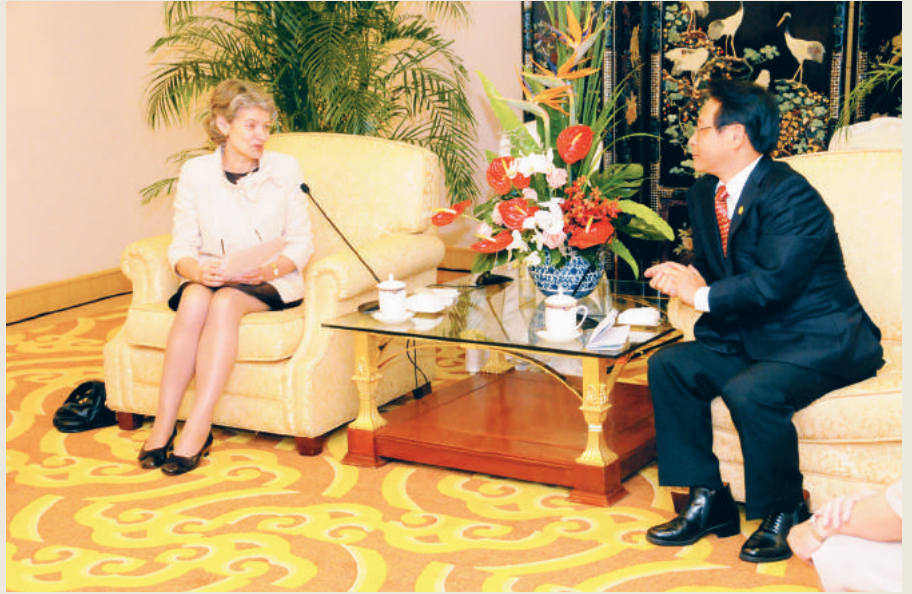
รูปแบบการประชุมประกอบด้วย การประชุมทางวิชาการและการประชุมกลุ่มย่อย ซึ่งที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาในประเด็นเกี่ยวกับบทบาทของ TVET ในการพัฒนาอาชีพพัฒนาชีวิต และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การประชุมโต๊ะกลมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะและเทคโนโลยี และทักษะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การศึกษาดูงาน โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจากกลุ่มประเทศทั่วโลกจำนวนกว่า ๑๒๐ ประเทศ ประกอบด้วยผู้แทนประเทศ

ริฐมุนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
แสดงศักยภาพการจัดการศึกษาสายอาชีพของไทย
ต่อที่ประชุมยูเนสโก และร่วมหารือกับผู้อำนวยการ
ใหญ่ยูเนสโก พร้อมจัดการประชุมระดับริฐมุนตรีด้าน
ICT เพื่อพัฒนาการศึกษาในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

สมาชิกของยูเนสโกจากกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง และ กระทรวงสาธารณสุข หน่วยงานภาคเอกชน พนักงานองค์กร เยาวชน และองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ รวมประมาณ ๔๐๐ คน และ ผู้แทนระดับรัฐมนตรีมากกว่า ๔๐ คน สำหรับ คณะของประเทศไทย นำโดยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ และคณะผู้แทนไทย เข้าร่วมการประชุม

การกล่าวคำปราศรัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าว คำปราศรัย หัวข้อ “ประสบการณ์ด้านเทคนิค และการศึกษาสายอาชีพและฝึกอบรม (TVET) ของไทยในการตอบสนองความเติบโตทาง เศรษฐกิจ” โดยกล่าวถึงการเยือนสาธารณรัฐ ประชาชนจีนของนายกรัฐมนตรีซึ่งได้มีความ ตกลงระหว่างประเทศทั้งสองร่วมกันในหลาย โครงการ เช่น การดำเนินโครงการสร้าง รถไฟความเร็วสูงและระบบการจัดการน้ำ ในประเทศไทย ซึ่งในอนาคตอันใกล้ผู้สำเร็จ การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาจะได้มี โอกาสทำงานในอาชีพต่างๆ รวมทั้งประกอบ ธุรกิจ ในสาขาต่างๆ การจัดการศึกษาของไทย ที่ให้ความสำคัญต่อการศึกษาเพื่อการมีงานทำ อันนำไปสู่การลดช่องว่างรายได้และเพิ่ม ความมั่นใจว่าจะได้รับการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เป้าหมายเหล่านี้สะท้อนความ พยายามของกระทรวงศึกษาธิการในการเปิด โอกาสให้ประชาชนได้รับโอกาสและเข้าถึง ทรัพยากรด้านการศึกษาที่มีคุณภาพอย่าง ทั่วถึง โดยการจัดฝึกอบรมด้านเทคนิคและ การศึกษาสายอาชีพเพื่อสร้างความเติบโต ทางเศรษฐกิจและปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ จากการเรียนรู้เพื่อให้ได้รับปริญญาเป็นการ เรียนรู้เพื่อสนองตอบความต้องการของตลาด แรงงานภายใต้การดำเนินโครงการ “จบการ ศึกษาระดับมัธยมศึกษาภายใน ๔ เดือน” การจัดตั้งกองทุนตั้งตัวได้สำหรับผู้สำเร็จ การศึกษาที่ประสงค์จะเป็นเจ้าของธุรกิจ หรือเป็นผู้ประกอบการ โครงการโรงเรียนใน

โรงงานและโรงงานในโรงเรียนซึ่งจะช่วยให้ ผู้เรียนมีความสามารถและทำงานไปพร้อมกัน โครงการแท็บเล็ตต่อนักเรียนหนึ่งคนที่จะเริ่ม ดำเนินการอย่างเป็นทางการในเดือนหน้า โดย ในระยะเริ่มแรกคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตจะ จัดสรรให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะนักเรียนในชนบทห่างไกลที่ขาดแคลน เทคโนโลยีให้ได้รับความรู้อย่างทั่วถึง การให้ ประชาชนสามารถใช้อินเทอร์เน็ต “WIFI” โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายซึ่งจะช่วยสนับสนุนการ นำ ICT มาช่วยในการเรียนการสอน รวมทั้ง นักเรียนอาชีวศึกษาให้ได้รับประโยชน์จาก ICT ทางการศึกษา ซึ่งการกล่าวปราศรัยเกี่ยวกับ นโยบายของรัฐบาลไทยในครั้งนี้ได้รับการชื่นชม เป็นอย่างมากจากที่ประชุมของยูเนสโก

การหารือทวิภาคีระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกับผู้อำนวยการใหญ่ยูเนสโก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมหารือทวิภาคีกับ Ms. Irina Bokova ผู้อำนวยการใหญ่ยูเนสโก เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เพื่อเจรจาความร่วมมือ ด้านการศึกษาระหว่างไทยกับองค์การยูเนสโก โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการเป็นเจ้าภาพ ร่วมในการจัดการประชุมรัฐมนตรีกระทรวง ศึกษาธิการด้าน ICT ในภูมิภาคเอเชียและ แปซิฟิก หัวข้อ “The Power of ICT in Education Policies: Implications for Educational

Practices” ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประเทศไทย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการได้เรียนเชิญผู้อำนวยการ ใหญ่ยูเนสโกเข้าร่วมในพิธีเปิดการประชุม ดังกล่าว และในโอกาสที่ประเทศไทยจะจัดงาน วันที่ระลึกสากลแห่งการรู้หนังสือ (Literacy Day) จึงได้ถือโอกาสนี้เรียนเชิญผู้อำนวยการ ใหญ่ยูเนสโกเดินทางมาเยือนประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ เพื่อร่วม กิจกรรมดังกล่าวด้วย

นอกจากนี้ ยังได้หารือในประเด็นความ ร่วมมือกับองค์การยูเนสโกเกี่ยวกับการลงนาม ในความตกลงโครงการพัฒนาว่าด้วยการฟื้นฟู ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจาก ภัยน้ำท่วมในประเทศไทยและการลดความ เสี่ยงจากภัยพิบัติ ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นได้จัดสรร เงินกองทุน (Japanese Funds-in-Trust) ให้แก่ ยูเนสโกเพื่อให้สามารถดำเนินการช่วยเหลือ รัฐบาลไทยในการดำเนินโครงการดังกล่าว เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ทั้งนี้ ยังคงกล่าวถึงที่ผ่านมามาประเทศไทยได้ให้ความ สำคัญต่อการส่งเสริมการพัฒนาทางการศึกษา เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของการศึกษา เพื่อป้องกันซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็น คณะทำงานของยูเนสโกด้าน International Task Force on Teachers for Education for All และเป็นคณะกรรมการ Educational for All Steering Committee เนื่องจากประเทศไทย มีบทบาทที่เข้มแข็งในเรื่องการศึกษาเพื่อป้องกัน อย่างต่อเนื่อง

การเข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองอาหารค่ำ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองอาหารค่ำแก่ผู้เข้าร่วมการประชุมสมัชชานานาชาติ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ ศูนย์การประชุมนานาชาตินครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีโอกาสพบปะกับผู้อำนวยการใหญ่ยูเนสโก รวมทั้งผู้นำจากหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศด้านการศึกษา และได้กล่าวถึงบทบาทของไทยในการเป็นผู้นำด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของไทยในการผลักดันการศึกษาสายอาชีพเพื่อสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในเวทียูเนสโก ซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่ประเทศไทยจะได้นำเสนอโครงการและกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จของไทยในการพัฒนาการศึกษาด้านเทคนิคและการศึกษาสายอาชีพและการฝึกอบรม การชูบทบาทของไทยในการเป็นผู้นำในการดำเนินโครงการและกิจกรรมด้านการศึกษาในเวทีระหว่างประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น โครงการยกระดับการศึกษาประชาชนให้จบ ม.๖ ภายใน ๘ เดือน ที่มุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้กับประชาชนทุกคนด้วยการส่งเสริมประสบการณ์ทางอาชีพ และส่งเสริมการศึกษาของประชาชนเพื่อการมีงานทำ

ตลอดชีวิต ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ย้ำถึงปรัชญาการดำเนินงานที่ว่า “เราจะส่งเสริมลูกหลานของพี่น้องประชาชนให้เหมือนลูกหลานของเรา” พร้อมให้โอกาสและอิสระแก่นักเรียนทุนในการประกอบอาชีพ

การพบปะเยี่ยมเยียนนักเรียนทุนในโครงการ ๑ อำเภอ ๑ ทุน รุ่นที่ ๒

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้เป็นเจ้าภาพงานเลี้ยงอาหารค่ำแก่นักเรียนทุนในโครงการ ๑ อำเภอ ๑ ทุน รุ่นที่ ๒ จำนวนกว่า ๓๐ คน เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการดำเนินโครงการ ๑ อำเภอ ๑ ทุน ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยนักเรียนต่างแสดงความมุ่งมั่นที่จะนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาประเทศชาติในอนาคต และสนับสนุนให้มีการดำเนินโครงการนี้ในรุ่นต่อไป ทั้งนี้ ได้เสนอปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมา ซึ่งหนึ่งในปัญหาดังกล่าวได้แก่ ปัญหาความล่าช้าในการได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากรัฐบาลที่จ่ายผ่านมหาวิทยาลัยให้แก่นักเรียนทุนในเรื่องนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้หน่วยงานที่ดำเนินโครงการ ๑ อำเภอ ๑ ทุน ดำเนินการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

การจ่ายเงินให้แก่นักเรียนทุนเหล่านี้เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยให้มีการโอนเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนให้แก่นักเรียนทุนโดยตรง แต่สำหรับเงินในส่วนอื่น เช่น ค่าเล่าเรียนและค่าอุปกรณ์ให้โอนไปยังมหาวิทยาลัยเช่นเดิม

ในโอกาสนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงนโยบายการศึกษาในการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เสมือนบุคคลในครอบครัว พร้อมทั้งเชื่อมั่นว่านักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจะมีศักยภาพในการประกอบอาชีพเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สามารถประกอบอาชีพทั้งในประเทศไทยและประเทศต่างๆ ทั่วโลก นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการดำเนินโครงการรุ่นที่ ๓ โดยคาดว่าจะคัดเลือกได้ประมาณ ๖๐๐ คน ซึ่งขณะนี้คัดเลือกได้แล้วประมาณ ๓๐๐ คน โดยจะให้เลือกไปเรียนในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วย ในขณะที่รุ่นก่อนหน้านี้นั้นจะเน้นประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ และในอนาคตอาจสนับสนุนให้ทุนศึกษาต่อระดับปริญญาโทโดยพร้อมจะเปิดกว้างให้แก่เด็กที่เรียนจบปริญญาตรีทุกคนได้รับโอกาสดังกล่าว ✨

การประชุม International Task Force Meeting on Teachers for EFA

ชนิษฐา ห่านิรัตติศัย*

การประชุม International Task Force Meeting on Teachers for EFA จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย โดยมีนางสาวจูไรรัตน์ แสงบุญนำ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) เป็นผู้แทนประเทศไทยในการเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้

คณะทำงานดังกล่าวเกิดขึ้นมาจากการประชุม EFA High Level Group Meeting ครั้งที่ ๘ ณ กรุงออสโล ประเทศนอร์เวย์ เมื่อปี ๒๕๕๑ ซึ่งมีการจัดทำ Oslo Declaration ขึ้นเพื่อลดช่องว่างของครูในภูมิภาคต่างๆ คณะทำงานประกอบด้วยประเทศสมาชิก ยูเนสโก จำนวน ๗๒ ประเทศ ๑๒ องค์การระหว่างประเทศ และ ๕ NGOs

Established in 2008 by the 8th EFA High Level Group Meeting on Education for All in Oslo, the "International Task Force on Teachers for Education for All" was designated to reduce the teacher gap and to facilitate both South-South and North-South cooperation in relevant issues.

In cooperation with the Ministry of Human Resource Development of India, the Secretariat of the International Task Force on Teachers for EFA organized the 4th International Policy Dialogue Forum on Teacher Challenges for EFA between 28 and 30 May, 2012 in New Delhi, India. The aim was to generate future policy decisions on the following issues: continuing professional development for teachers; decentralization: challenges and steps forward; feminization of the teacher force; public-private partnerships; inclusive education for children with special needs; and monitoring and evaluation of teacher policy reforms.

* หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือพหุภาคี ๑ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การประชุม International Policy Dialogue Forum on Teachers for EFA in India จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยมีท่าน Shri Kapil Sibal รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรมนุษย์ เป็นประธานในพิธีและปาฐกถาพิเศษ ผู้เข้าประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศต่างๆ จำนวน ๔๒ ประเทศ ผู้แทนจาก EU ผู้แทนจากสำนักงานใหญ่ยูเนสโก ผู้เข้าประชุม Steering Committee และ Task force Meeting เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้แทนจากองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ รวมทั้งหน่วยงานภาคเอกชนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับประถมศึกษาเพื่อปวงชน (EFA) รวมทั้งสิ้นประมาณ ๒๐๐ คน

Mr. Shri Kapil Sibal รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรมนุษย์กล่าวขอขอบคุณยูเนสโกที่ให้การสนับสนุน สำหรับในประเด็นการพัฒนาครูถือเป็นปัญหาของกลุ่มประเทศ E9 (บังกลาเทศ บราซิล อินเดีย จีน อียิปต์ ปากีสถาน ไนจีเรีย อินโดนีเซีย และเม็กซิโก) และของโลก สำหรับอินเดียแล้วมีประชากรที่เป็นเด็กอยู่ประมาณ ๔๐๐ ล้านคนซึ่งถือเป็นประชากรที่มากกว่าประชากรของสหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา จึงถือเป็นความท้าทายสำหรับอินเดียในการดำเนินการในเรื่องการพัฒนาครูให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน

Mr. Shigaru Aoyagi ผู้อำนวยการสำนักงานยูเนสโก อินเดีย ในฐานะผู้แทนผู้อำนวยการใหญ่ยูเนสโก อ่านสารจาก Madame Irina Bokova ผู้อำนวยการใหญ่

ยูเนสโกซึ่งแสดงความคาดหวังว่าการประชุมที่จะเกิดขึ้นจะช่วยลดช่องว่างระหว่างครูในแต่ละภูมิภาค และสามารถร่วมมือกันทำให้การศึกษาเพื่อปวงชนบรรลุผลสำเร็จ ตลอดเวลาที่ผ่านมายุเนสโกให้ความสำคัญกับการพัฒนาครู เพราะการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ ครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้การศึกษาได้รับการพัฒนา และยูเนสโกจะให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับคณะทำงานชุดนี้อย่างต่อเนื่อง

การประชุมได้มีการอภิปรายในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

๑. การพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง (Continuing professional development for teachers)

ที่ประชุมได้กล่าวถึงเรื่อง Teacher Professional Development (TPD) ที่ไม่ใช่เฉพาะการพัฒนาครูก่อนประจำการและครูประจำการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนสื่อการเรียนการสอน และช่วยกระตุ้นให้ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนด้วย เพราะฉะนั้นในการที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพครูให้ก้าวไปสู่การทำงานอย่างมืออาชีพได้นั้น จะต้องมีความจริงจังเพื่อให้ครูมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ โดยอาจจะเป็นการขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง ซึ่งในเรื่อง TPD จะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่อบรมครั้งเดียวแล้วจบหรือการอบรมที่ไม่เกี่ยวข้องกัน เนื่องจากครูจะไม่ได้รับการพัฒนาที่เป็นระบบซึ่งเทคโนโลยี

สามารถเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาครูได้ เพื่อให้การจัดอบรมสามารถขยายในวงกว้างและครูสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปัญหาที่ประสบของตน รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหา เมื่อข้อมูลเหล่านี้มีการเผยแพร่จะเป็นการต่อยอดการเรียนรู้ให้กับครูอื่นๆ ให้สามารถนำประสบการณ์เหล่านั้นไปประยุกต์ใช้กับตนได้

การพัฒนาครูควรยึดหลักการ ดังนี้ ๑) สถานที่จัดอบรมที่เหมาะสมจะช่วยให้ครูทุกคนรู้สึกมีแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมาย ๒) การอบรมที่จะช่วยให้ครูเหล่านั้นมองเห็นเป้าหมายในขั้นต่อไปของตนได้ชัดเจนขึ้น ๓) การอบรมที่สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูในทุกระดับตั้งแต่ระดับรากหญ้าจนถึงผู้บริหารของสถานศึกษา ๔) ควรมีพื้นที่ให้ครูสามารถศึกษาหาความรู้ในทุกสาขาวิชาอย่างต่อเนื่อง ๕) มีพื้นที่ให้ครูสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ของตนเผยแพร่เพื่อเป็นความรู้แก่คนอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิชาชีพครู

๑) ควรมีความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาทั่วทั้งอินเดียในการนำต้นแบบที่ดีในการสอนของแต่ละระดับมาเผยแพร่

๒) ควรจัดตั้งศูนย์สนับสนุนและวิจัยสำหรับครูเพื่อให้ครูสามารถขอความช่วยเหลือได้ง่ายและสะดวก

๓) ครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และศูนย์อบรมครูจะต้องได้รับการ

สนับสนุนอย่างดี ซึ่งสามารถดำเนินการได้จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในเพื่อให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายอำนาจจากส่วนกลาง (Decentralization: challenges and steps forward)

ประเทศอินเดียได้มีการออกกฎหมาย ด้านการศึกษาและสิทธิของครู ซึ่งรัฐบาลได้มอบอำนาจความรับผิดชอบให้แก่รัฐบาลท้องถิ่น ในการดูแลด้านการคัดเลือกครู อบรมครู และการสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนต่างๆ สำหรับครูในพื้นที่ของตน ทั้งนี้ การคัดเลือกครู จะรวมทั้งครูสำหรับเด็กพิเศษ ครูสำหรับเด็กทั่วไป รวมทั้งครูที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว และครูที่ยังไม่ได้รับการอบรม ซึ่งรัฐบาลท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญและพัฒนาให้ครูเหล่านั้น มีประสิทธิภาพ ตาม Teacher Education and Right to Education Act 2009 ที่กำหนดให้ รัฐบาลอินเดียต้องรับผิดชอบจัดฝึกอบรมให้ครูทุกคน โดยจัดหาสื่อการเรียนการสอนให้ด้วย ดังนั้นจึงมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ จัดการอบรมทั้งครูก่อนประจำการและระหว่างประจำการ มีการจัดตั้งสถาบันอบรมครูก่อนประจำการในรัฐใหญ่ๆ หรือในบางพื้นที่ รวมทั้งชนกลุ่มน้อยด้วย มีการจัดหาสื่อต่างๆ ให้เพื่อพัฒนาศักยภาพครู พัฒนาหลักสูตร และจัดหลักสูตรที่หลากหลายให้แก่ครูก่อนประจำการ อย่างไรก็ตาม สิ่งท้าทายที่เกิดขึ้น เช่น การขาดครูที่มีคุณภาพ การพัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น อาคาร ห้องสมุดสำหรับครู การเทียบคุณวุฒิของครู การฝึกสอน การมีระบบประเมินครู การมีนโยบายสำหรับครูประจำการ ความจำเป็นต้องฝึกอบรม การจัดลำดับขั้น ฝึกอบรม การสร้างศักยภาพครู เป็นต้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในอนาคต เช่น การจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาครูด้านต่างๆ รวมทั้งเงินเดือน และค่าจ้างครู กลไกประเมินครูและการเทียบคุณวุฒิ การใช้ ICT ในการสอน การจัดศึกษา ดูงานให้ครู

ความเป็นอิสระของครูขึ้นอยู่กับวิชาชีพของพวกเขาเองอย่างแท้จริง การจัดการศึกษาให้ครู หมายถึง การฝึกอบรมที่มีมากขึ้นและดีขึ้นกว่าเดิม ความล้มเหลวของการฝึกอบรมให้ครูเกิดจากครูมีความเชื่อหรือค่านิยมที่แตกต่างไปจากคนที่คิดจะปฏิรูปครูให้เปลี่ยน

ไปจากที่เป็นอยู่ การฝึกอบรมจึงเปรียบเสมือนการกำกับดูแลให้เกิดการพัฒนาตามลำดับ และจะส่งผลให้เด็กไปกวัดวิชาที่อื่นน้อยลง การขับเคลื่อนด้านคุณธรรมและจริยธรรมของครูขึ้นอยู่กับความเป็นเอกภาพร่วมกันภายใต้ความหลากหลาย ดังนั้น ครูจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อที่จะปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งต่างๆ และเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่ในสังคมให้ได้

๓. บทบาททางเพศในสาขาการสอน (Gender issue in teaching force)

ผลการสำรวจเกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศในด้านการศึกษา โดยประเทศศรีลังกา ซามัว เครลาา เชื่อกันว่าอาชีพด้านการศึกษามะเหมาะสำหรับเพศหญิง นอกจากนี้ การขยายตัว ด้านการศึกษาาระดับมัธยมศึกษา มีเด็กผู้หญิงได้รับการศึกษามากขึ้น สำหรับเพศชาย ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพที่มีเงินเดือนสูง นอกจากนี้ยังพบว่ามีเพศหญิงประกอบอาชีพครูเป็นจำนวนมาก และมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา และในการเข้าถึงการศึกษาในประเทศเลโซโท โดมินีกา ซามัว แสดงให้เห็นว่าเด็กผู้หญิงมีการเข้าถึง การศึกษามากกว่าเด็กผู้ชาย ทั้งนี้ ช่องว่างระหว่างเพศชายหญิงจะไม่มีการยกขึ้นมาเป็นข้อกังวลมากนักในประเทศที่มีประชากรหญิงมากกว่าชาย (ศรีลังกา เครลาา) ในส่วนของประเทศอินเดีย ถึงแม้ว่าในบางรัฐจะขาดแคลนครูเพศหญิง แต่ในเมืองนั้นๆ สิทธิสตรีก็ยังสามารถเข้าถึงได้ง่ายและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดให้มีการส่งเสริมสิทธิสตรี ปัจจุบันอินเดียมีครูทั้งหมด ๖.๕ ล้านคน เป็นครูที่เป็นเพศหญิงร้อยละ ๔๕.๕๑ มีครูร้อยละ ๗๔.๖๖ ที่ได้รับการอบรมเป็นครูที่มีคุณวุฒิ และมีร้อยละ ๒๙.๒๖ ที่มีอายุในวัยหนุ่มสาว และมีร้อยละ ๑๑.๙๙ มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี

ข้อเสนอแนะในการลดช่องว่างทางเพศ

๑) ในการเพิ่มจำนวนครูเพศหญิงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน จำเป็นต้องมีแผนที่ชัดเจน และจะต้องไม่มองเห็นเพศหญิงเป็นเพศที่สามารถให้ค่าแรงต่ำ ก็จะสามารถจัดการปัญหาต่างๆ ได้ทั้งหมด

๒) ในการที่จะทำให้อัตราสตรีมีความเสมอภาค จะต้องกระตุ้นให้เพศหญิงกล้า

ที่จะออกมาแสดงความคิดเห็นและรักษาสิทธิของตน

๓) สำหรับการคัดเลือกครูเพศชาย เข้าไปสอนในประเทศที่มีการทำงานของเพศหญิงเป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมครูเพศชายเพื่อให้พร้อมรับมือกับการสอนให้มากขึ้น

๔. การมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชนโดยมุ่งสู่การพัฒนาวิธีการใหม่ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครู (Public-private partnerships: innovative approaches to address the teacher gap)

เด็กหลายล้านคนยังไม่สามารถที่จะเข้ารับการ ศึกษา และมีผู้ใหญ่มากกว่า ๗ ล้านคนที่ยังไม่สามารถอ่านหนังสือได้ โดยในจำนวนดังกล่าว อยู่ในทวีปแอฟริกาประมาณ ๓.๘ ล้านคน ภาครัฐและภาคเอกชนสามารถที่จะร่วมมือกัน เพื่อหาแนวทางในการช่วยทำให้ช่องว่างของ ผู้ไม่รู้หนังสือลดลงได้ ซึ่งช่องว่างดังกล่าวนี้ ไม่เพียงแต่เฉพาะจำนวนแต่ยังรวมถึงคุณภาพของการได้รับการศึกษาด้วย องค์การภาคเอกชนสามารถเป็นหน่วยงานที่ทำวิจัยด้านการศึกษา เป็นแหล่งทรัพยากร และการให้บริการอื่นๆ เช่น เป็นสถานที่อบรมครู ให้ความรู้ และพัฒนาสื่อต่างๆ สำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการ ศึกษา นอกจากนี้ ยังสามารถเป็นหน่วยงานที่เชื่อมต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรที่ยังไม่ได้อยู่ในวงการศึกษากับบุคลากรใน วงการศึกษาให้เข้ามาเกี่ยวข้องกันอีกด้วย

องค์กรภาครัฐ เป็นองค์กรที่ได้รับสิทธิ ตามรัฐธรรมนูญในการดูแลการศึกษาโดยทั่วไป มีทรัพยากร งบประมาณ และมีโครงการขององค์กรที่ชัดเจน แต่ปัญหาของภาครัฐคือ ในบางครั้งไม่มีนโยบายที่ชัดเจน กล่าวคือแยก ไม่ออกว่าอะไรคือความท้าทาย หรือมีศักยภาพ สูงแต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า

ความร่วมมือที่ภาครัฐและเอกชนสามารถที่จะดำเนินการร่วมกัน

- capacity building การให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ เช่น การจัดตั้งศูนย์ ฝึกอบรมครู

- institute building เข้าร่วมในการคิด/ ออกแบบการจัดตั้งสถาบันการศึกษา

- policy and research เข้าร่วมในการจัดทำ เสนอแนะนโยบายและงานวิจัยต่างๆ แผนการเรียน หรือการออกแบบคู่มือการอบรมครู

- evaluation and assessment การประเมินครู การประเมินการเรียนการสอน

- community education การสร้างความตระหนักรู้ด้านการศึกษาให้กับชุมชน หรือให้ความร่วมมือกับชุมชน

๕. การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (Inclusive education for children with special needs)

Inclusive หมายถึง ทุกกรณี ทุกศาสนา ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกเพศ สามารถที่จะเรียนและทำงานร่วมกันได้ โรงเรียนและชุมชนจะต้องต้อนรับเด็กและผู้ใหญ่ทุกคน ส่วนใหญ่เด็กพิเศษจะมีอยู่มากในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งร้อยละ ๑๕ ของเด็กพิเศษเหล่านี้จะอยู่ในประเทศ E9 เพราะฉะนั้น การที่จะทำให้เด็กที่ขาดโอกาสสามารถเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับการยอมรับทางสังคม รวมทั้งการช่วยเหลือเยียวยาทางจิตใจของเด็ก เราควรสอนให้เด็กเหล่านั้นรู้สึกว่าคุณค่ามีความสำคัญ และเท่าเทียมกับเด็กอื่นๆ

กรณีศึกษาของประเทศอินเดีย ขณะนี้อินเดียมีศูนย์การศึกษาและบำบัดเด็กที่พิการทางสมอง อยู่ทั้งสิ้น ๑๘ แห่ง จาก ๓๑ รัฐทั่วประเทศ นอกจากนี้ มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพให้กับครูทั่วไปให้สามารถสอนเด็กพิเศษได้ ดังนี้

- ในระดับประเทศมีการจัดสอนการศึกษาสำหรับคนพิการให้กับครูที่มหาวิทยาลัย Mumbai
- การฝึกอบรมการบำบัดเด็กพิการทางสมอง
- การอบรม An Asia Pacific Course for Master Trainers
- การดูแลและการให้การศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน
- การปฐมนิเทศผู้ปกครอง อาสาสมัคร และผู้ช่วยทำงาน

๖. การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปนโยบายครู (Monitoring and Evaluation of teacher policy reforms)

ได้มีการกล่าวถึงนโยบายการผลิตครูเพื่อแก้ปัญหาครูขาดแคลน ต้องมีมาตรการระยะสั้นที่มีงบประมาณช่วยขับเคลื่อนในการพัฒนาครูที่ไม่มีคุณภาพ ข้อเสนอแนะในการประเมินครู เช่น การสังเกตการณ์ในชั้นเรียน การให้ครูประเมินตนเอง การประเมินจากภายนอก การประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เป็นต้น แต่สิ่งที่ท้าทายคือการยกระดับครูให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น นโยบายเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการโดยใช้ Holistic Approach

๑) การจัดการครู ต้องพยายามใช้ยุทธศาสตร์การจูงใจให้ผู้ที่มีความสามารถเข้ามาสู่วงการศึกษามากขึ้น และต้องทำให้ครูเป็นอาชีพที่ได้รับความนิยม

๒) การพัฒนาและการเพิ่มประสิทธิภาพของครูอย่างต่อเนื่อง

๓) การคัดเลือกครู ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่จะคัดเลือกครู โดยจะต้องมีการตั้งเกณฑ์และแนวทางการคัดเลือกที่คล้ายกัน

๔) การประเมินผลการดำเนินงานครูอย่างสม่ำเสมอและได้มาตรฐานเพื่อเป็นตัวควบคุมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ✨

Steering Committee
and
Task Force Meeting
28th May 2012, The Ashok, New Delhi

การประชุมระดับรัฐมนตรีด้านการศึกษา เอเปค ครั้งที่ ๕ ณ เมืองเคียงจู สาธารณรัฐเกาหลี

โกมุที ยมลนันท์*

การประชุมระดับรัฐมนตรีด้านการศึกษาเอเปค ครั้งที่ ๕ (The 5th APEC Education Ministerial Meeting: AEMM) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจาก ๒๑ เขตเศรษฐกิจ ประมาณ ๑๕๐ คน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และผู้บริหารระดับสูงของเขตเศรษฐกิจเอเปค ได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม แคนาดา ชิลี สาธารณรัฐประชาชนจีน จีนฮ่องกง อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ ปาปัวนิวกินี เปรู สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ รัสเซีย สิงคโปร์ จีนไทเป ไทย สหรัฐอเมริกา และเวียดนาม โดยมีผู้แทนจากเขตเศรษฐกิจยูเครนเป็นผู้สังเกตการณ์

The APEC Education Ministerial Meeting (AEMM) focuses on collaborative efforts in setting the shared vision and future directions of educational cooperation among 21 member economies. The main theme of the 5th AEMM, convened between 21 and 23 May, 2012 in the Republic of Korea, was "Future Challenges and Educational Responses: Fostering Global, Innovative and Cooperative Education". The ministers discussed what the education sector must do to keep pace with the nature of work and other changes in the 21st century. The meeting also recommended that educational innovation and cooperation should focus on future skills, ICT use, teacher quality and global partnerships.

* นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

พิธีเปิดการประชุม

จัดขึ้นในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเกาหลี กล่าวเปิดการประชุมผ่านเทปบันทึกภาพ โดยได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมและกล่าวถึงความสำคัญของการหารือด้านการจัดการศึกษาที่ยั่งยืนและเจริญเติบโตอย่างสมดุลในภูมิภาค ทั้งนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการรัสเซีย (H.E. Sergey IVANETS) ได้กล่าวแสดงความยินดีและได้กล่าวถึงแนวทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความจำเป็นที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศขั้นสูง นอกจากนี้ เลขาธิการเอเปค (Mr. Muhamad NOOR) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประชุมครั้งนี้ว่า เป็นการกำหนดวิสัยทัศน์และแนวทางการร่วมมือและการพัฒนาระหว่างกัน โดยได้กล่าวถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ใช้ ICT ซึ่งจะทำให้เยาวชนรุ่นหลังสามารถใช้เทคโนโลยีและสมรรถนะของศตวรรษที่ ๒๑ เอาชนะความท้าทายต่างๆ ซึ่งตอบสนองต่อวิกฤติเศรษฐกิจโลก และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสาธารณรัฐเกาหลี ได้กล่าวสุนทรพจน์ในหัวข้อ “บทบาทการศึกษาในอนาคตกับทิศทางการพัฒนาของ APEC” โดยได้เน้นย้ำถึงบทบาทของการพัฒนาการศึกษาเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

การประชุมเต็มคณะ

แบ่งออกเป็น ๓ หัวข้อ ได้แก่

๓.๑ โลกาภิวัตน์ในหัวข้อเรื่อง

Globalization: Preparing students with the future skills required for college and career readiness in globalized, knowledge-base economy ซึ่งแบ่งออกเป็น

๓.๑.๑. คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมศึกษา (Mathematics, Science, Language and Culture Education)

- คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

นำเสนอโดยสหพันธ์รัฐรัสเซีย ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์สำคัญบนพื้นฐานของการวิจัยและการดำเนินโครงการต่างๆ ของเอเปคในอนาคต เพื่อเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการทำงานศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะความเชี่ยวชาญด้านวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นต่อการสร้างองค์ความรู้ ทักษะและค่านิยมสำหรับการเผชิญสิ่งท้าทาย และสามารถทำงานในสถานประกอบการที่ใช้เทคโนโลยีขับเคลื่อนพลวัต โดยมีโครงการหลักคือการสร้างห้องสมุดดิจิทัล ซึ่งถือเป็นแหล่งทรัพยากรทางความรู้แบบเปิดกว้าง ซึ่งห้องสมุดนี้จะเป็นเสมือนร้านค้าแบบครบวงจรที่รวมมาตรฐานสำหรับเนื้อหาและมาตรฐานของครู บทเรียนและวิดีโอการเรียนการสอนอื่นๆ บทความวิจัยที่สำคัญ และวัสดุการเรียนการสอนแบบดิจิทัล ทรัพยากรเหล่านี้เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากประเทศสมาชิกเอเปคและสามารถเข้าถึงได้สำหรับทุกประเทศในเอเปค โดยกำหนดทิศทางการดำเนินงานออกเป็น ๕ โครงการย่อย ได้แก่ ๑. การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างโอกาสแห่งความร่วมมือด้านการศึกษา

ของเอเปค ๒. โครงการที่จะรักษาและปรับปรุงคลังเนื้อหาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของประเทศสมาชิกเอเปคทุกประเทศให้เป็นปัจจุบัน ๓. การตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนทุกคนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ๔. การเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนทักษะการแก้ปัญหาในศตวรรษที่ ๒๑ และ ๕. โครงการที่จะเน้นการพัฒนาคุณภาพการเตรียมความพร้อมของอาจารย์ที่จะสอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

- ภาษาศาสตร์และวัฒนธรรม

ศึกษา นำเสนอโดยสาธารณรัฐเปรู โดยกล่าวว่าทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ เช่น การคิดวิเคราะห์ รูปแบบการยอมรับและการสื่อสารนั้นมีคุณค่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในสถานที่ทำงาน สามารถช่วยให้เกิดการ ทำงานเป็นทีม และปฏิบัติงานในประเทศต่างๆ ได้ การพัฒนาภาษาและทักษะข้ามวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสนองตอบต่อสิ่งที่ท้าทายสำหรับโลกาภิวัตน์โลกที่มีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ผู้คนต้องมีการเกี่ยวข้องกัน และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชนต่างๆ ผู้คนต้องรับผิดชอบกับการจัดการชีวิตของตนเองไม่ว่าจะดำเนินชีวิตในบริบททางสังคม และดำเนินชีวิตแต่เพียงลำพัง

ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการไทย

ได้นำข้อคิดเห็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเสนอต่อที่ประชุมว่า เพื่อให้นักเรียนไทยสามารถติดต่อสื่อสารภาษาอื่น ประเทศไทยจึงได้ผลักดันการดำเนินโครงการอาสาสมัครเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีมาช่วยสอนภาษา โดยใช้เวลาในโรงเรียนร่วมกับนักเรียนไทย เพื่อเป็นการใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริงแทนการสอนรูปแบบเดิมที่เน้นไวยากรณ์ ซึ่งการมีส่วนร่วมของเยาวชนจะช่วยสร้างแรงกระตุ้นในการติดต่อสื่อสารและเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ชาวไทยอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกัน อาสาสมัครจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมอื่นที่มีคุณค่าซึ่งจะเป็นประโยชน์ในอนาคต โดยในระยะแรกจะเน้นภาษาอังกฤษและภาษาจีน เนื่องจากภาษาอังกฤษมีบทบาทเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีใหม่ๆ และใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต และยุคแห่งสังคมฐาน

ความรู้ จากความสำคัญดังกล่าว ประเทศไทย จึงได้มีการดำเนินการเพื่อให้ร้อยละ ๘๐ ของ นักเรียนไทยสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ภายในปี ๒๕๕๘ โดยอาสาสมัครอย่างน้อย ๒,๐๐๐ คน จะเข้ามาช่วยเสริมกำลังชาวต่างชาติเจ้าของภาษาที่ได้รับทราบว่าจ้างเต็มเวลา โดยอาสาสมัครจะทำงานเป็นจำนวน ๑๐ สัปดาห์ในประเทศไทยในสถาบันการศึกษา เอกชน การศึกษานอกโรงเรียน และวิทยาลัยทั่วประเทศ

ภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมในช่วงปีที่ผ่านมา เนื่องจากเป็น ภาษาที่มีความสำคัญต่อความเติบโตทาง เศรษฐกิจ โดยในประเทศไทยมีนักเรียนเกือบ ๓๐๐,๐๐๐ คน จากโรงเรียน ๗๐๐ แห่ง กำลัง ศึกษาภาษาจีน โดยจะมีอาสาสมัครจำนวน ๔,๐๐๐ คน เข้ามาช่วยในโครงการด้วย

๓.๑.๒ คุณภาพของเทคนิคและ การอาชีวศึกษาและฝึกอบรม และคุณภาพของ การอุดมศึกษา (TVET and Higher Education Quality) โดยสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยพบ ความแตกต่างสองประการของการศึกษาด้าน เทคนิคและอาชีวศึกษาในเขตเศรษฐกิจเอเปค ได้แก่ ระบบการศึกษาแบบหลอมรวม และ ระบบการศึกษาแบบแยกส่วน เช่น บรูไนดารุส- ซาลาม จีน จีนไทเป และไทย นักเรียนสามารถ เลือกเข้าเรียนในสถานศึกษาด้านเทคนิคและ อาชีวศึกษาในหลักสูตรเฉพาะด้าน บางเขต เศรษฐกิจจัดการสอนเทคนิคและอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสายสามัญทั่วไป ในจีนการศึกษา

ด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เปิดสอน ในสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านใน ระดับอุดมศึกษา ซึ่งคล้ายคลึงกับระบบการ ศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาของเปรู โดยเสนอว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านเทคนิคและการอาชีวศึกษาสามารถ ตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรม โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงคุณภาพ ของเทคนิคและอาชีวศึกษาเช่นเดียวกับการ อุดมศึกษา ปรับปรุงระบบการศึกษาด้าน เทคนิคและการอาชีวศึกษาในเนื้อหา และการบริการ เป็นต้น

ทั้งนี้ ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการ ปรับปรุงการศึกษาในทิศทาง ดังต่อไปนี้

ก) ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงศักยภาพด้านการศึกษาในวิชา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในทุกประเทศ สมาชิกเอเปค ระบุวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ทำให้ นักเรียนเรียนรู้พื้นฐานของคณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์และนำไปประยุกต์ใช้กับปัญหา ในชีวิตจริง เช่น การอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ลดความเสียหายอันเนื่องมาจากภัยพิบัติและ บรรลุเป้าหมายการเติบโตอย่างยั่งยืน

ข) สนับสนุนการศึกษาภาษา ต่างประเทศ รวมทั้งเส้นทางอาชีพของนักเรียน และพัฒนาระบบการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาที่ มีคุณภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม

ค) ขยายโอกาสของนักเรียนทุกคน ในการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษาวิชาชีพและ

ทางด้านเทคนิค/อาชีวศึกษา โดยเฉพาะสตรี และเด็กหญิง และเสริมสร้างความร่วมมือ ภาครัฐและเอกชนในการบูรณาการการศึกษา การศึกษาวิชาชีพ และทางด้านเทคนิค/ อาชีวศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับทักษะที่ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่แท้จริง ของตลาดแรงงาน

ง) ปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา ขั้นสูง โดยการเสริมสร้างแรงผลักดันการเรียน การสอนและการประกันคุณภาพผ่านการสร้าง ฉันทามติเกี่ยวกับองค์ประกอบของการศึกษา ที่มีคุณภาพในบริบทของโลกาภิวัตน์ และ เศรษฐกิจแห่งการเรียนรู้

๓.๒ นวัตกรรมในหัวข้อเรื่อง The need to create instructional delivery system that help students address challenges in innovative way ซึ่งแบ่งออกเป็น

๓.๒.๑ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ ในแวดวงการศึกษา (ICT in Education) โดยสาธารณรัฐเกาหลี เป็นผู้นำเสนอกล่าว ว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสนับสนุน ทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการนำ ICT มาใช้สำหรับการศึกษา ซึ่งแต่ละเขตเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความ เติบโตทางเศรษฐกิจ โดยมีข้อเสนอแนะว่า สมาชิกเอเปคควรแบ่งปันประสบการณ์ใน การพัฒนาแผนระดับชาติด้าน ICT ทาง การศึกษาระหว่างกัน ควรมีการหารือร่วมกัน เกี่ยวกับการแสวงหาความรู้และทักษะที่ เหมาะสมสำหรับการใช้ ICT ของนักเรียน และ ยุทธศาสตร์ในการใช้ความคิดสร้างสรรค์และ ทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้ง ควรจัดทำ กรอบความร่วมมือสำหรับแลกเปลี่ยนกรณี ศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้าง ICT และการศึกษาด้านอุดมศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิต

ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการไทย ได้นำข้อคิดเห็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการเสนอต่อที่ประชุมว่า การนำ ICT มาใช้ในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนซึ่งจำเป็นต้อง มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างศักยภาพ เนื้อหาและภาษา หลักสูตร และวิธีการสอน ความพร้อมของสถาบัน ศักยภาพครูและการได้รับการสนับสนุนด้าน การเงินระยะยาวเข้าด้วยกัน โดยประเทศไทย

กำลังดำเนินการจัดหาคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต แจกให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในปี ๒๕๕๕ และจะมีการขยายการมอบแท็บเล็ต ให้แก่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในปี ๒๕๕๖ โดยเห็นว่าเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต และอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งในการจัดการศึกษาเท่านั้น และควรตระหนักถึงคุณค่าของหนังสือต่างๆ ด้วย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจะแจกคู่มือแทนเงินสดให้แก่นักเรียนเพื่อนำไปซื้อหนังสือ อย่างไรก็ตาม การนำ ICT มาใช้ในการศึกษา จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับรูปแบบในการจัดทำเนื้อหา และการนำเสนอ รวมทั้งการทำงานเป็นทีมและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความร่วมมือ เทคโนโลยีไม่สามารถนำไปใช้ได้ หากไม่สามารถทำให้ครูและนักเรียนเข้าใจ กระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การจัดการฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็น ในขณะที่เดียวกันผู้จัดการในภาครัฐและเอกชนจำเป็นต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนด้วยการใช้ ICT และรูปแบบการบริหารจัดการ

๓.๒.๒ คุณภาพครู (Teacher Quality) นำเสนอโดยสหรัฐอเมริกาซึ่งเสนอว่า การพัฒนานักเรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานในการสอน โดยการเตรียมครูเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งการเตรียมครูที่มีคุณภาพซึ่งจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ และข้อเสนอแนะบนพื้นฐานการวิจัย และได้นำเสนอเกี่ยวกับกระบวนการเตรียมครูที่ดี มาตรฐานครูในแบบต่างๆ รวมทั้งนวัตกรรมที่มีผลต่อครูผู้สอน เช่น การปฏิรูป E-book รวมถึงคุณลักษณะและการประเมินครูในแบบต่างๆ

ที่ประชุมที่รับทราบข้อเสนอแนะที่เสนอโดยประธานเครือข่ายด้านการศึกษานานาชาติ (EDNET) ในด้าน ๑) เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษา ๒) คุณภาพครู โดยเสนอให้รัฐมนตรีศึกษาเอเปคมุ่งเน้นการตอบสนองด้านการศึกษาต่อไปนี้

ก) แบ่งปันประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษา รวมถึงการพัฒนาและการนำแผนแม่บทระดับชาติดำเนินการเพื่อใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาและการสร้างทรัพยากร

การศึกษาที่เปิดกว้าง (OERs) เช่น ฐานข้อมูลในวิกิพีเดียเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเอเปค นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้จัดตั้งศูนย์สนับสนุนข้อมูลทางการศึกษาที่สามารถแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาในหมู่ประเทศสมาชิกด้วย

ข) เสริมสร้างการปฏิบัติของครูในการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์มากที่สุด สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา วัฒนธรรม และในสาขาวิชาทางด้านวิชาชีพและอาชีวศึกษา

ค) แบ่งปันวิสัยปฏิบัติในการเสริมสร้างการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง จากขั้นตอนก่อนการเป็นครูและระหว่างการประกอบอาชีพครู เช่น การเตรียมหลักสูตร สร้างแรงจูงใจของครู การประเมินมาตรฐานคุณภาพครูและโรงเรียน

๓.๓ ความร่วมมือในหัวข้อเรื่อง Cooperation: Changes in the nature of work and instruction demand that education policy making, reform efforts, and program implementation should be more collaborative and gold นำเสนอโดยสาธารณรัฐเกาหลีในเรื่อง People collaboration โดยกล่าวว่าความร่วมมือเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จ และมีความจำเป็นอย่างที่จะต้องมีความร่วมมือระหว่างกัน ในขณะที่โลกเกิดวิกฤตการณ์ต่างๆ เช่น ปัญหาการเงินตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ รวมทั้งวิกฤตสิ่งแวดล้อมอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องนำความร่วมมือด้านการศึกษามาช่วยเสริมสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจ และการบูรณาการเชิงเศรษฐกิจในภูมิภาคที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ความร่วมมือด้านการศึกษายังเป็นประเด็นสำคัญซึ่งปรากฏในการดำเนินการด้านการศึกษาของเอเปค โดยเฉพาะในโครงการเครือข่ายด้านการศึกษา (EDNET) ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดทำแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน และมีกลไกสนับสนุนการสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้น ทั้งนี้ สาธารณรัฐเกาหลีเสนอการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนความร่วมมือด้านการศึกษาในเอเปค โดยเฉพาะเขตเศรษฐกิจที่อาสาเข้าร่วมเป็นกรรมการ

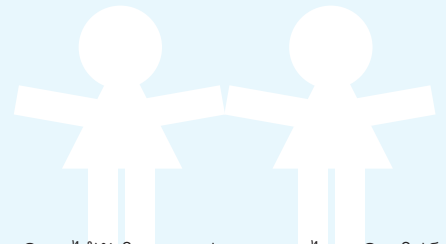
การหารือ และคำแนะนำจากคณะกรรมการควรมีการเผยแพร่ไปยังเขตเศรษฐกิจและนำไปสู่ข้อตกลงเพื่อพัฒนาระบบความร่วมมือที่ดีขึ้นร่วมกัน กิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการในระหว่างเริ่มต้นความร่วมมือ (๒๕๕๕ - ๒๕๕๘) จะมีการทบทวนในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีศึกษาเอเปค ในช่วงแผนการดำเนินใน ๔ ปีต่อไป (๒๕๕๙ - ๒๕๖๒)

ที่ประชุมได้รับทราบและตระหนักว่าความร่วมมือด้านการศึกษาคงต้องได้รับการปรับปรุงในหมู่ประเทศสมาชิก ในการเอาชนะความท้าทายระดับโลกและระดับภูมิภาค และชมเชยแบบจำลองของความร่วมมือด้านการศึกษาที่ประสบความสำเร็จในประเทศสมาชิก เช่น การศึกษาบทเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่นำโดย มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัย Tskuba, บทเรียนภาษาต่างประเทศนำโดยมหาวิทยาลัย Ming Shuan, โครงการ ALCoB (APEC Learning Community Builders) นำโดยมหาวิทยาลัยปูซาน เป็นต้น นอกจากนี้ ที่ประชุมยังเห็นชอบโครงการใหม่ของเครือข่ายการศึกษา (EDNET) เพื่อการวางแผนและการดำเนินการจัดประชุมระดับภูมิภาคและการวิจัยเกี่ยวกับประเด็นความร่วมมือด้านการศึกษาในช่วงการริเริ่มความร่วมมืออีกด้วย ✨

การดำเนินการจัดค่ายเยาวชน ไทย - สิงคโปร์ ครั้งที่ ๙

สมทรง งามวงษ์*
ชนิดดา หุ่นสวัสดิ์**

The Singapore-Thailand Enhanced Partnership (STEP) Camp was initiated in 2009 in order to strengthen the relationship between Thailand and Singapore. The two countries take turns in organizing academic, recreational and cultural activities to promote better understanding and appreciation between Thai and Singaporean students and teachers among 10 partner schools.

The 9th Thailand-Singapore Youth Camp was hosted by the Thai Ministry of Education between 18 and 21 June 2012 in Samphan, Nakorn Pathom Province. Participants were encouraged to exchange their views on the "Roles of Youth towards ASEAN Community", the main theme of the Camp.

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดโครงการค่ายเยาวชนไทย-สิงคโปร์ ขึ้นระหว่างวันที่ ๑๘-๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ ศูนย์ฝึกอบรมโรงเรียน นาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ ครูและนักเรียนไทย - สิงคโปร์ ได้พบปะและร่วมทำกิจกรรมด้าน วิชาการ นันทนาการ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้าง มิตรภาพ และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศ ซึ่งหัวข้อ หลักของการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ คือ "Role of Youth towards ASEAN Community" โดยกิจกรรมประกอบด้วย กิจกรรมด้าน วิชาการ นันทนาการ การจัดนิทรรศการและการแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมระหว่างสองประเทศ

* หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือทวิภาคี ๑ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
** นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับโรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้ง ๒ ประเทศ ได้แก่

๑. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	- Gan Eng Seng School
๒. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	- River Valley High School
๓. โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย	- Tanjong Katong Girls' School
๔. โรงเรียนระยองวิทยาคม	- Dunman High School
๕. โรงเรียนวินิตศึกษา จ.ลพบุรี	- Anderson Secondary School
๖. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จ.นนทบุรี	- Greenview Secondary School
๗. โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จ.จันทบุรี	- New Town Secondary School
๘. โรงเรียนนาคประสิทธิ์ จ.นครปฐม	- Bukit Batok Secondary School
๙. โรงเรียนราชวินิต (ประถมศึกษา)	- Paya Lebar Methodist Girls's School
๑๐. โรงเรียนพญาไท (ประถมศึกษา)	- Jiemin Primary School

รายละเอียดการจัดกิจกรรม

การจัดค่ายเยาวชนไทย-สิงคโปร์ ครั้งที่ ๙ มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วย ครู นักเรียนและเจ้าหน้าที่ของไทยจำนวน ๑๕๐ คน ครู นักเรียน และเจ้าหน้าที่ของสิงคโปร์จำนวน ๑๓๐ คน

พิธีเปิดค่ายฯ

นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้เป็นประธานในพิธีต้อนรับและเปิดค่ายเยาวชนและครูไทย - สิงคโปร์ ครั้งที่ ๙ ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ ศูนย์ฝึกอบรมโรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม

กิจกรรมค่าย

- การบรรยายให้ความรู้ เรื่อง “ประชาคมอาเซียน” ภายใต้หัวข้อหลัก “Role of Youth towards ASEAN Community” โดยนางสาวพรทิพย์ กาญจนนิตย์ ผู้อำนวยการมูลนิธิการศึกษาไทย - อเมริกัน (ฟูลไบร์ท) และ ได้ร่วมเข้าฐานกิจกรรม ASEAN's nights ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์ฝึกอบรมโรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม

- กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และกิจกรรม Walk Rally โดยวิทยากรจากโรงเรียนแกนนำ ณ ศูนย์ฝึกอบรมโรงเรียนนาครประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม

- กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมไทย

เยาวชนไทย - สิงคโปร์ ได้เข้าร่วมฐานกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมไทย ประกอบด้วย

1. ฐานกิจกรรมศิลปหัตถกรรมไทย ได้แก่ การถักเชือก ทำพวงกุญแจจากไม้มะขาม ศิลปะงานสานจากใบลาน
2. ฐานกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านไทย ได้แก่ สก๊อบก เดินกะลา วิ่งกระสอบ

ตีห่วง ๓. ฐานกิจกรรมการประกอบอาหารไทย ได้แก่ ส้มตำ ต้มยำกุ้ง ขนมครก บัวลอย

- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ ปลูกต้นไม้เพื่อปลูกจิตสำนึกให้แก่เยาวชน

- กิจกรรมทัศนศึกษาและเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ได้แก่ การศึกษาฟาร์มกล้วยไม้ การชมการแสดงวิถีชีวิตไทย การเข้าพักกับครอบครัวคนไทย การเข้าเรียนในห้องเรียนของไทย และการเยี่ยมชมสถานที่สำคัญในจังหวัดต่างๆ เป็นต้น

พิธีปิดค่าย

นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานในพิธีปิดพร้อมกับมอบประกาศนียบัตรให้กับผู้เข้าร่วมค่าย เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยมีการแสดงจากโรงเรียนเครือข่ายจัดการแสดงเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเทศละ ๓ ชุด ทั้งนี้ตัวแทนเยาวชนไทย - สิงคโปร์ ได้กล่าวแสดงความรู้สึกและขอบขอบคุณกระทรวงศึกษาธิการที่ได้จัดกิจกรรมดังกล่าวด้วย *

โครงการผู้ช่วยสอนภาษาจีน (Chinese Language Teaching Assistant)

สมทรง งามวงษ์*

๑. ความเป็นมา

ในโอกาสที่นายกรัฐมนตรี (นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) เดินทางเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๗ - ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ได้มีการลงนามแผนปฏิบัติการร่วมว่าด้วยความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ ไทย-จีน และประกาศถ้อยแถลงร่วม (Joint Statement) เพื่อเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์อย่างรอบด้าน (Establishing a Comprehensive Strategic Cooperative Partnership) ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ ณ ศาลา มหาประชาชน กรุงปักกิ่ง ซึ่งถ้อยแถลงร่วมฯ ดังกล่าวมีสาระสำคัญที่ยืนยันเจตนารมณ์ของผู้นำไทยกับผู้นำจีน ในการยกระดับความสัมพันธ์ทั้งรูปแบบใหม่และรูปแบบเดิม การส่งเสริมการค้าและการลงทุน การพัฒนา

Spurred by China's strong and growing economy and the fact that Chinese is an increasingly important language for international business, Mandarin Chinese has gained in popularity in recent years among Thai students. Almost 300,000 students at 700 schools administered by the Office of the Basic Education Commission (OBEC) now study Chinese. However, a tendency to focus on grammar means that students struggle to develop communicative competency.

To address this problem, the Thai Ministry of Education in cooperation with Chinese government launched the Chinese Language Teaching Assistant Project. From 2 July to 16 August this year, 189 Chinese teachers and students from Minzu University in China took up placements in Thai schools. The presence of a Chinese native speaker provided a real incentive for communication and helped boost confidence among Thai students. Following positive feedback from all concerned, there are now plans to expand the number of universities and schools participating in the project. The possibility of extending the placements to one semester or even one year is also being explored.

* หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือทวิภาคี ๑ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เครือข่ายคมนาคม การพัฒนาการท่องเที่ยว การบริหารจัดการน้ำ รวมทั้งการส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรม ซึ่งมีการดำเนินงานที่สำคัญ หลายประการ ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมในแต่ละประเทศ การสนับสนุนงานของสถาบันขงจื่อและห้องเรียนขงจื่อในประเทศไทย การสนับสนุนมูมภาษาไทย (Thai Conner) และไทยศึกษา (Thai Study) ในมหาวิทยาลัยของจีน ความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา การแลกเปลี่ยนนักเรียน และการสอนภาษาจีนภายใต้กรอบบันทึกความตกลงด้านการศึกษาไทย - จีน เป็นต้น

นอกจากนี้ การที่กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินความร่วมมือกับสำนักงานอันปัน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อจัดส่งครูอาสาสมัครชาวจีนมาสอนในสถานศึกษาของไทย ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ซึ่งได้เพิ่มจำนวนจาก ๑๐๐ คน เป็น ๑,๒๐๐ คน แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการครูภาษาจีนของโรงเรียนต่างๆ เนื่องจากปริมาณของผู้เรียนเติบโตอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงได้นำคณะผู้แทนไทยเดินทางไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๑ เมษายน ๒๕๕๕ เพื่อเจรจาหรือความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ของจีน ในการที่จะจัดหาอาสาสมัครชาวจีนมาสอนในประเทศไทย แต่เนื่องจากการผลิตครูของจีนต้องใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมาก ฝ่ายไทยจึงได้เสนอที่จะเปิดรับนักศึกษาของจีนจากมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนภาษาไทยหรือไทยศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาจีนได้ใช้เวลาในช่วงที่ปิดภาคการศึกษาเดินทางมาสอนในโรงเรียนต่างๆ ของไทย ซึ่งจะมีโอกาสเรียนรู้สังคมไทย วิถีชีวิต วัฒนธรรม

และประเพณีของคนไทย ขณะเดียวกันก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนไทยได้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนจากเจ้าของภาษาโดยตรง

๖. การดำเนินงาน

นายกรัฐมนตรีเป็นประธานพิธีเปิดตัวโครงการผู้ช่วยสอนภาษาจีน เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล และกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมา ๔ ชุด เพื่อรับผิดชอบการดำเนินงานโครงการดังกล่าว ประกอบด้วยคณะทำงานด้านการบริหารจัดการและประชาสัมพันธ์ คณะทำงานด้านหลักสูตร คณะทำงานด้านการรับอาสาสมัคร และคณะทำงานด้านจัดกลุ่มโรงเรียน นอกจากนี้ ยังได้จัดทำเว็บไซต์ www.teachingthailand2012.com เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาจีนกับนักเรียนไทยและผู้รับผิดชอบโครงการ รวมทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง

ต่อมา มหาวิทยาลัยชนชาติกลางปักกิ่ง (Minzu University of China) ซึ่งตั้งอยู่ ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้จัดส่งคณะอาจารย์ และนักศึกษา รวมจำนวน ๑๔๙ คน เดินทางมาเข้าร่วมโครงการระหว่างวันที่ ๒ กรกฎาคม - ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้จัดพิธีต้อนรับและปฐมมนิเทศผู้ช่วยสอนดังกล่าว ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ โรงแรมเอเชีย โดยมี ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน หลังจากนั้นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย Minzu University of China ได้แยกย้ายกัน

ไปปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้ช่วยสอนภาษาจีน ในจังหวัดต่างๆ รวม ๗๔ จังหวัด (ยกเว้น ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้)

Prof. Dr. Dao Bo รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยชนชาติกลางปักกิ่ง (Minzu University of China) ให้สัมภาษณ์ถึงการคัดเลือกและการเตรียมตัวของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการผู้ช่วยสอนภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการครั้งนี้ว่า **“เราได้ดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมโครงการจาก 4,000 คน เหลือเพียง 189 คน เพื่อส่งมาทำการสอนภาษาจีนในประเทศไทยครั้งนี้ โดยมี Dr. Wu Yinghui คณบดีวิทยาลัยการศึกษานานาชาติ เป็นผู้ควบคุมดูแล ซึ่งนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย Minzu University of China เหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมเทคนิคด้านการสอนภาษาจีนเป็นเวลา 6 สัปดาห์ พร้อมกับใช้เวลาช่วงวันหยุดเสาร์และอาทิตย์เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นก่อนที่จะเดินทางมาประเทศไทย”** ซึ่งในระหว่างที่นักศึกษาปฏิบัติงานอยู่ในประเทศไทย มหาวิทยาลัย Minzu University of China ได้จัดอาจารย์จำนวน ๒ คน ทำหน้าที่ในการดูแลและติดตามการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา

กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการติดตามดูแลการปฏิบัติงานของผู้ช่วยสอนภาษาจีนที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ (๑๒ เขตทั่วประเทศ) นอกจากนี้ ยังได้จัดคณะผู้บริหารระดับสูงไปติดตามดูแลเป็นระยะอีกด้วย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศาสตราจารย์สุชาติ

ธาดารำทรงเวช) และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ดร. ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์) ได้เดินทางไป เยี่ยมชมการปฏิบัติงานของผู้ช่วยสอนภาษาจีน ณ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัด ฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้เดินทางไป เยี่ยมชมการปฏิบัติงานของผู้ช่วยสอนภาษาจีน ณ โรงเรียนสุขานารี จังหวัดนครราชสีมา และ โรงเรียนอนุบาลทองอุ่น อำเภอโคกตูม จังหวัด สุรินทร์ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ภายหลังการสิ้นสุดการดำเนินโครงการ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ กระทรวง ศึกษาธิการได้จัดพิธีมอบเกียรติบัตรและ งานเลี้ยงอำลาให้แก่ผู้ช่วยสอนภาษาจีน ณ โรงแรมเอเชีย โดยมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน และ Prof. Dr. Dao Bo รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยชนชาติกลางปักกิ่ง ได้เดินทางมาเข้าร่วมงานและรับนักศึกษา กลับด้วยตนเอง ซึ่งในการกล่าวคำปราศรัย ช่วงหนึ่งมีใจความว่า **“มหาวิทยาลัยชนชาติ กลางปักกิ่งมีความรู้สึกยินดีที่ได้เข้าร่วม โครงการนี้ และขอขอบคุณกระทรวง ศึกษาธิการที่ให้การดูแลนักศึกษาจีนเป็น อย่างดี พร้อมกันนี้หวังว่าในปีต่อไปจะได้ จัดส่งนักศึกษามาเข้าร่วมโครงการให้ มากกว่านี้ โดยจะมีการอบรมอย่างเข้ม ก่อนเดินทางมาปฏิบัติงานด้วย”**

ในโอกาสเดียวกันนี้ ผู้แทนสถานเอก- อัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำ ประเทศไทยก็ได้กล่าวชื่นชมต่อความสำเร็จ ในการดำเนินโครงการผู้ช่วยสอนภาษาจีน ของกระทรวงศึกษาธิการ และเห็นว่าโครงการ ดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความเข้าใจ อันดีระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศเป็น อย่างมาก

๓. ผลการดำเนินงาน

ผลการปฏิบัติงานของผู้ช่วยสอนภาษาจีน นับว่าประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย แม้ว่า ในระยะเริ่มต้นของโครงการจะตั้งเป้าหมาย ผู้เข้าร่วมโครงการไว้มากกว่านี้ แต่เนื่องจาก ระยะเวลาในการจัดเตรียมตัวของนักศึกษา จีนที่จะมาปฏิบัติงานหน้าที่ผู้ช่วยสอนใน ประเทศไทย ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาเปิด

ภาคการศึกษาของไทย และช่วงเวลาเปิด/ เปิดภาคการศึกษาของจีน ทำให้มีนักศึกษา จีนมาเข้าร่วมโครงการน้อยกว่าเป้าหมาย อย่างไรก็ตามเมื่อเริ่มดำเนินโครงการแล้ว มหาวิทยาลัยของจีนหลายแห่งได้แสดงความ สนใจจะส่งนักศึกษาจีนมาเข้าร่วมโครงการ ด้วย เช่น มหาวิทยาลัยหงเหอ (Honghe University) มณฑลยูนนาน มหาวิทยาลัย กวางสี (Guangxi University) มณฑลกวางสี เป็นต้น ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้รับข้อเสนอ ของมหาวิทยาลัยดังกล่าวที่จะเข้าร่วมโครงการ ในโอกาสต่อไป

สำหรับผลสำรวจความพึงพอใจของผู้ เข้าร่วมโครงการทั้งฝ่ายจีนและฝ่ายสถานศึกษา ของไทย ร้อยละ ๘๖ มีความพึงพอใจต่อการ ดำเนินโครงการ และเห็นว่าโครงการดังกล่าว เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการเรียนภาษาจีน ในประเทศไทย และการสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการรักษา สัมพันธภาพทางการติดต่อระหว่างนักศึกษาจีน กับนักเรียนไทยและครู ตลอดจนสถานศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ ในส่วนของนักศึกษาจีนนั้น มีความประทับใจต่อการต้อนรับของฝ่ายไทย เป็นอย่างมาก ทั้งการจัดตารางปฏิบัติงาน การจัดที่พัก อาหาร และการจัดท่องเที่ยว ณ สถานที่สำคัญของจังหวัด โดยแทบจะไม่มี ปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทย แม้ว่า นักศึกษาจีนส่วนหนึ่งจะนับถือศาสนาอิสลาม

ซึ่งทางสถานศึกษาเป็นห่วงเรื่องการปรับตัว แต่ก็ไม่มีปัญหาประการใด ทั้งนี้ในมุมมอง ของหน่วยงานที่รับนักศึกษาจีนเห็นว่าการ ดำเนินงานดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการสร้าง แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศให้แก่ นักเรียนไทย แต่ต้องการให้เป็นการดำเนิน ระยะเวลาอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา หรือ ตลอดปีการศึกษามากกว่า นอกจากนี้นักศึกษา จีนส่วนหนึ่งได้ไปปฏิบัติงานที่สำนักงาน กศน. จังหวัด ทั้ง ๗๖ จังหวัด โดยนักศึกษาส่วนนี้ จะได้รับมอบหมายให้สอนผู้เรียนที่เป็นกลุ่ม เป้าหมายที่หลากหลาย เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ที่ อยู่ในวัยแรงงาน เยาวชนกลุ่มสนใจ เป็นต้น นับเป็นความท้าทายอีกรูปแบบหนึ่งของผู้ช่วย สอนภาษาจีน *

ในฤดูแล้งแม่น้ำจะแห้งและต้นไม้ใบไม้ร่วงหมด (ฤดูฝนจะมีแม่น้ำไหลผ่านด้านหน้าวัดถ้าเป็นโตรกธารโค้งตามแนวของเทือกเขา)

ภูมิทัศน์ภายนอกวัดถ้ำอาชันตา

มรดกโลกในประเทศไทยอินเดีย

วัดถ้ำอาชันตา เอลลอร่า และเอเลฟานต้า

เรื่องและภาพโดย สาวิตรี สุวรรณสถิตย์*

India is home to twenty seven World Heritage Sites including twenty two cultural properties and five natural properties. Close to Aurangabad in Southern India are the Ajanta and Ellora caves while near the metropolis of Mumbai is the Elephanta. The oldest of these cave sites, the Ajanta, is recognized as the first Buddhist cave monument. The caves contain paintings and sculptures considered to be masterpieces of Buddhist religious art. The Ellora, a group of thirty four cave temples and monasteries, is located in the lap of the Chamadari hills. Here elaborate rock carvings illustrate the spirit of tolerance inspired by Buddhism, Hinduism and Jainism. The Elephanta or 'City of Caves' houses a collection of rock art representing the cult of Shiva.

ความเป็นมาและความสำคัญของวัดถ้ำ

วัดถ้ำบาหลีเขานั้นมีอยู่ทั่วโลกเป็นจำนวนมาก แต่วัดถ้ำที่มีชื่อเสียงคือนุคนทั่วโลกที่รักศิลปะและโบราณสถานมากที่สุดเห็นจะต้องยกให้ “อาชันตา” หรือ “อาชันตะ” กับ “เอลลอร่า” เพราะอยู่ในตำราโบราณคดีและศิลปะของโลกที่คนส่วนมากได้อ่านได้ฟังมาช้านาน ใครไม่เคยไปก็อยากไป อาชันตาเป็นวัดถ้ำที่เก่าแก่ที่สุดในโลกที่สร้างขึ้นจากความเชื่อความศรัทธาในพุทธศาสนา มีอายุเก่าแก่ที่สุดถึง ๒,๒๐๐ ปี ต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึง ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว เป็นวัดถ้ำที่อาศัยและใช้ปฏิบัติธรรมปฏิบัติพิธีกรรมของพระภิกษุณิกายเถรวาทมาก่อน แต่ต่อมาก็ได้รับอิทธิพลมหายาน ดังปรากฏร่องรอยเช่น ภาพเขียนตามความเชื่อของพุทธมหายานอยู่บนผนังถ้ำสองสามแห่ง ภาพที่งดงามติดอันดับโลก ได้แก่ ภาพพระโพธิสัตว์ บัณฑปาณี (ดูภาพประกอบ) หรือพระผู้ถือดอกบัวนั้นมีความอ่อนช้อยงามลึกล้ำขนาดชาวยุโรปนำมาเทียบกับโมนาลิซ่าเลยทีเดียว แต่จริงๆ เก่าแก่กว่าโมนาลิซ่ามากมายนัก และภาพยังซ่อนเร้นอยู่ในที่สูงเดินทางไปชมยาก จนเรียกกันว่าไม่มีบุญก็จะได้ไม่เห็น

* อธิการบดีกระทรวงศึกษาธิการฝ่ายต่างประเทศ และอดีตเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

ภาพพระโพธิสัตว์ “ปัทมปาณี” ผู้ถือดอกบัวในพระหัตถ์ขวา

โครงสร้างและรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่วัดถ้ำอาชันตา

๑. กลุ่มวัดถ้ำอาชันตา

อาชันตาได้รับยกย่องว่ามีชัยภูมิที่เหมาะสมสวยงาม มีวัดถ้ำทั้งหมดอยู่บนแนวภูเขาทั้งหมด ๓๑ ถ้ำ ทุกถ้ำได้ขุดเจาะเนื้อภูเขาเพื่อสร้างสรรคเป็นวัด โดยขุดเข้าไปในตัวภูเขาที่สูงชันถึง ๗๖ เมตร วัดถ้ำกลุ่มนี้กระจายตัวกันอยู่ตามแนวเขาที่โค้งงอเป็นรูปเกือกม้ายาว ๕๕๐ เมตร ภายในถ้ำแต่ละถ้ำก็มีความเอียงเอิน และสงบเงียบตามธรรมชาติ ประกอบกับมีแม่น้ำไหลผ่านด้านหน้าเป็นโตรกธารระหว่างหุบเขาตามแนวยาวโค้ง ทำให้มีลมเย็นจากแม่น้ำพัดเข้ามาเป็นระยะๆ แต่ละถ้ำหันหน้าออกสู่มแม่น้ำ มีท่าเรือเล็กๆ จอดเทียบขึ้นไปแต่ละวัดได้ในหน้าฝน ถ้ำเหล่านี้ก็ใช้เป็นที่หลบกำบังลมฝนและพายุ มรสุมได้อย่างดี มองออกไปจะเห็นป่าสีเขียวชุ่มฉ่ำฝน ล้อมรอบภูเขา และหากแม่น้ำท่วมล้นฝั่งขึ้นมาก็ไม่เป็นอันตราย เพราะถ้ำที่ขุดเจาะตบแต่งไว้ล้วนตั้งอยู่บนเขาสูงกว่าระดับที่น้ำจะท่วมถึง นอกจากนี้ อาชันตายังมีสถาปัตยกรรมที่ออกแบบสกัดเจาะเป็นวัดจากเนื้อภูเขา ตบแต่งภายนอกและภายในเป็นวิหารที่มีเสาสูงเรียงรายเป็นแนวค้ำยัน มีระเบียงรายรอบนอก ภายในมีประติมากรรมขนาดเล็กใหญ่จำนวนมาก และมีจิตรกรรมบนเพดานและผนังถ้ำที่วิจิตรงดงามเป็นเรื่องราวพุทธประวัติโดยพิสดาร ไม่น่าเชื่อว่าคนโบราณเมื่อ ๒,๐๐๐ ปีมาแล้วจะสามารถนิรมิตไว้ได้ดังขนาดนี้

วัดเขาอาชันตาแม้จะเคยรุ่งเรืองมากในอดีต แต่ก็ถูกทิ้งร้างไปนานนับพันปี มาปรากฏสู่สายตาโลกสมัยใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อ

ต้นคริสต์ศักราชที่ ๑๙ นี้เอง โดยเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๑๙ มีคณะนายทหารอังกฤษเดินทางติดตามล่าเสือลายพาดกลอนที่หนีขึ้นภูเขาแถบที่ราบสูงเดคคานกลางประเทศอินเดีย และได้มองเห็นเสาชานาขนาดใหญ่ของกลุ่มวัดถ้ำแห่งนี้เรียงรายอยู่ตามแนวโค้งของภูเขาเข้าโดยบังเอิญ ตั้งแต่นั้นมาอาชันตาก็ถูกถ่ายภาพและเป็นที่โจษจันกันไปทั่วโลกว่าเป็นสิ่งก่อสร้างที่มหัศจรรย์จริงๆ มีความเก่าแก่แต่มีการใช้เทคโนโลยีขุดเจาะออกแบบสร้างเป็นอาคารในเนื้อภูเขาได้อย่างน่าทึ่ง และยังคงตบแต่งประดับประดาด้วยจิตรกรรม ประติมากรรมที่วิจิตรพิสดาร จึงมีนานาชาติมาทำการสำรวจและร่วมอนุรักษ์กันสืบมา จนได้เป็นมรดกโลกของยูเนสโกในปี ค.ศ. ๑๙๘๓

การเจาะก่อสร้างกลุ่มวัดอาชันตาดำเนินการต่อเนื่องกันไปจนเป็นวัดเต็มตลอดแนวโค้งของภูเขา ใช้เวลาสกัดตบแต่งรวมทั้งสิ้น ๗๐๐ ปี ซึ่งน่าพิศวงมาก อีกทั้งในแง่การออกแบบสถาปัตยกรรมและสุนทรียภาพของประติมากรรมและศิลปกรรมทั้งที่อยู่ภายนอกวัดและภายในวัดก็มีความวิจิตรงดงามเป็นต้นแบบให้แก่วัดพุทธในยุคต่อมา

๒. กลุ่มวัดถ้ำเอลลอร่า

วัดถ้ำนี้ได้เป็นมรดกโลกคู่กับอาชันตา โดยขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกพร้อมกัน และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อกันในแง่ของประวัติศาสตร์ด้วย แต่บริเวณภูเขาที่มีการขุดเจาะและก่อสร้างเป็นวัดที่เขาเอลลอร่านี้มีพื้นที่กว้างขวางกว่าอาชันตาหลายเท่า และมีทั้งกลุ่มวัดพุทธ กลุ่ม

วัดฮินดู และกลุ่มวัดเซน ตั้งอยู่ไม่ห่างจากกันมากนัก แสดงว่าผู้คนในยุคหนึ่งยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสร้างวัดอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกันได้

วัดในพุทธศาสนาที่เขาเอลลอร่านี้มีอายุหลังกลุ่มวัดที่อาชันตา สันนิษฐานว่าอาจจะเป็นกลุ่มช่างรุ่นหลังสุดที่สร้างอาชันตาเสร็จหรือเป็นช่างที่สืบเนื่องมาจากสกุลช่างอาชันต้าย้ายมาก่อสร้างวัดแห่งใหม่ที่นี่ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๖ - ๗ ซึ่งเป็นยุคที่พุทธศาสนาเริ่มเสื่อมลงแล้วในอินเดีย จึงมีการก่อสร้างวัดถ้ำของฮินดูและเซนที่รุ่งเรืองขึ้น ทั้งในยุคก่อนพุทธและหลังพุทธเสื่อมลง จนถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๑ - ๑๒ กลุ่มวัดถ้ำเหล่านี้ โดยเฉพาะกลุ่มวัดฮินดูนั้นสร้างเสียใหญ่โตโอฬารและตบแต่งอลังการอย่างน่ามหัศจรรย์ แต่ในที่สุดก็ถูกทิ้งร้างไปอีกจนมาถูกค้นพบใหม่ในสมัยนี้

๓. กลุ่มวัดถ้ำเอลเฟานต้า

ตั้งอยู่บนเกาะเล็กๆ ใกล้เคียงกับนครมุมไบ ซึ่งคนทั่วไปอาจไม่ค่อยได้ยินชื่อเสียงมากนัก แต่วัดถ้ำกลุ่มนี้ก็เป็นที่รู้จักของชาวโปรตุเกสมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ ๑๖ และถูกทำลายไปมากแล้วตั้งแต่ครั้งโปรตุเกสนั้นเอง ต่อมาเมื่ออังกฤษเข้ามาครอบครองมุมไบก็ได้ขนย้ายประติมากรรมชิ้นงามๆ ออกมาจากเกาะนี้เป็นจำนวนมาก ยังดีที่ปัจจุบันนี้ประติมากรรมชิ้นงามๆ บางชิ้นก็ยังเก็บรักษาและจัดแสดงอยู่ที่พิพิธภัณฑ์และสวนสาธารณะในมุมไบ แต่ก็มีจำนวนหนึ่งที่ขนย้ายไปที่อื่นแล้ว ถ้ำเอลเฟานต้านี้เป็นมรดกโลกของอินเดีย

พุทธประติมากรรมปางลีลา

ภาพจำหลักนาราชและชายา

พุทธประติมากรรม
ภายในถ้ำ

สถานที่ประกอบพุทธพิธีจะมี
สถูปอยู่ตรงกลาง สถูปนี้เป็น
สถูปรุ่นหลังๆ ที่แกะสลักรูป
พระพุทธรูปปางปฐมเทศนา

อีกแห่งหนึ่งด้วยโดยได้ขึ้นทะเบียนมรดกโลก
ในปี ค.ศ. ๑๙๙๗

๔. การเดินทางไปชมวัดกำมรดกโลก ทั้งสามแห่งของเขมพูเซียน

การเดินทางไปชมวัดกำมรดกโลกทั้งสาม
แห่งนี้ สะดวกที่สุดก็คือเดินทางด้วยเครื่องบิน
จากกรุงเทพฯ ไปลงที่มัมไบ ดำเนินที่มัมไบ
หนึ่งคืน วันรุ่งขึ้นก็จะมีเวลาเดินทางไปชมวัดกำ
บนเกาะเอลเฟานต้า อยู่ห่างจากฝั่งนครมัมไบ
ไปทางทิศตะวันออกเพียง ๑๐ กิโลเมตร

การไปชมถ้ำเอลเฟานต้าก่อนที่จะไป
ชมอาชันตาและเอลลอร่านั้น สะดวกและ
ได้ความน่าสนใจมากเพราะเป็นกลุ่มวัดที่มี
ขนาดเล็กกว่าอีก ๒ แห่ง จึงควรไปชมก่อน
เป็นการอุ่นเครื่อง ถ้าชมเป็นแห่งสุดท้าย
อาจจะไม่รู้รู้สึกตื่นเต้นเลย

ก่อนอื่นจะต้องเดินทางไปที่ทำเรืออยู่ตรง
สถานที่สำคัญในเมืองมัมไบ ที่เรียกว่า “เกตเวย์
ออฟ อินเดีย” เป็นซุ้มประตูชัยขนาดใหญ่
ตั้งตระหง่านอยู่บนลานหินชายฝั่งมัมไบ ซึ่ง
อังกฤษได้สร้างขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๑๑ เป็นอนุสรณ์
ในการที่กษัตริย์อังกฤษคือพระเจ้าจอร์จที่ ๕

(พระราชบิดาของพระเจ้าจอร์จที่ ๖ องค์ที่
พูดไม่ค่อยชัดในภาพยนตร์เรื่อง The King's
Speech) ได้เสด็จพร้อมด้วยพระราชินีแมรี
มาเยือนอินเดียในฐานะจักรพรรดิของอินเดีย
ซึ่งขณะนั้นเป็นส่วนหนึ่งของจักรภพอังกฤษ
แต่เพียงไม่ถึง ๓๐ ปีต่อมากองทัพอังกฤษก็ต้อง
เดินถอยหลังพ่ายแพ้ที่แกงกาห์เพื่อรับลงเรือกลับไป
ยังเกาะอังกฤษ ทิ้งไว้แต่มรดกสถาปัตยกรรม
แบบอังกฤษยุควิคตอเรียหลายแห่งในมัมไบ
สถานที่ที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างดี เช่น
สถานีรถไฟวิคตอเรีย เทอร์มินัล ซึ่งก็ได้เป็น
มรดกโลกอีกแห่งหนึ่งของอินเดียด้วย

จากลานหน้าซุ้มประตูเกตเวย์ ออฟ
อินเดียนี้ มองออกไปด้านเมืองมัมไบก็จะเป็น
โรงแรมสุดหรูที่หันหน้าออกสู่ทะเล ชื่อโรงแรม
“ทัช มาฮาล” ซึ่งเมื่อปี ๒๐๐๘ ได้มีข่าวว่าถูก
ผู้ก่อการร้ายระเบิดพังไปบางส่วน โรงแรมนี้
เป็นสัญลักษณ์ใหม่ของมัมไบที่สร้างขึ้นในปี
ค.ศ. ๑๙๐๓ โดยมหาเศรษฐีนักธุรกิจชาวปาร์ซี
ซึ่งมีตำนานว่าเคยถูกฝรั่งเหยียดหยามห้าม
ไม่ให้เข้าโรงแรมของฝรั่งก็เลยสร้าง “พระราชวัง”
เปิดเป็นโรงแรม มองจากเกตเวย์ไปอีกด้านหนึ่ง
ก็จะเห็นทะเลอาหรับมีเรือใหญ่น้อยอยู่เต็ม
ไปหมด และยังมองเห็นฐานขุดเจาะแก๊สและ
ท่อส่งแก๊สที่ขุดเจาะจากทะเลอาหรับส่งไป
บริการเมืองต่างๆ ในอินเดีย เห็นได้ชัดว่า
อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการเจาะแก๊สและน้ำมัน
ในทะเลอาหรับนี้เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่
ทีเดียว แล่นออกทะเลอาหรับไปประมาณ

หนึ่งชั่วโมงก็ถึงเกาะที่เรียกกันว่า “เอลเฟานต้า”
เป็นชื่อที่ชาวโปรตุเกสตั้งให้ เพราะบนเกาะนี้
มีวัดถ้ำที่มีประติมากรรมรูปช้างขนาดใหญ่
เลยเรียกว่า ถ้ำช้าง เกาะนี้อยู่ห่างจากมัมไบ
ตะวันออกไปประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

เมื่อเรือไปถึงเกาะช้างประมาณ ๑๐ ไร่ครึ่ง
เราก็ต้องเดินขึ้นไปตามบันไดยาวลาดชันไป
บนเกาะซึ่งเป็นภูเขา ผ่านป่าชายเลนเลียบ
ชายฝั่งไปอีกประมาณครึ่งชั่วโมง เกาะนี้
มีอาณาบริเวณเพียง ๗ กิโลเมตร เดิมชื่อ
“ฆระบุรี” ซึ่งเป็นชื่อโบราณที่แปลมาจาก
“อัครบุรี” เมื่อโปรตุเกสได้ครอบครองนคร
มัมไบโดยเช่าจากสุลต่านกูซาราซในปี ค.ศ.
๑๕๓๕ และได้ประกาศให้เป็นเขตเศรษฐกิจ
พิเศษ แต่พอได้ขึ้นมาที่เกาะฆระบุรีนี้แล้วพบ
ประติมากรรมรูปช้างขนาดใหญ่มาจึงได้
ตั้งชื่อเกาะว่า เอลเฟานต้า หรือเกาะช้างนั่นเอง
ประติมากรรมขนาดมหึมาที่ต่อมาได้พังทลายลง
(หรือถูกทำให้พังลง) ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๘๖๔
เป็นช่วงที่อังกฤษเข้ามาครอบครองมัมไบและ
ได้มาสำรวจถ้ำต่างๆ บนเกาะนี้ หลังจากนั้น
ประติมากรรมรูปช้างใหญ่ขึ้นนี้ก็ถูกขนย้าย
ออกจากเกาะเพื่อเตรียมบรรจุหีบห่อนำลง
เรือใหญ่ไปซอมอนูร์ที่อังกฤษ แต่แล้ว
ก็เปลี่ยนแผนและในที่สุดก็นำไปเก็บไว้ที่สวน
วิคตอเรียอัลเบิร์ตในนครมัมไบ ตั้งแต่ปี ค.ศ.
๑๙๑๒ เป็นต้นมาจนถึงทุกวันนี้ ประติมากรรม
ช้างขนาดใหญ่ก็เลยพลาดโอกาสไปเที่ยว
ลอนดอนเลย

สถูปรุ่นแรกๆ ในสถานที่ประกอบพุทธพิธี
เป็นตัวแทนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เป็นรูปทรงกลมบนฐานเหลี่ยม

ด้านหลังพระสถูป
ซึ่งแกะสลักจากหินในถ้ำเป็นรูปลอยตัว

ฐานเสารายด้านบน
แกะสลักเป็นเรื่องราวพุทธชาดก

จิตรกรรมบนเพดานถ้ำรูปดอกบัวและหงส์คู่

จิตรกรรมรูปพระภิกษุ (มีตาข้างเดียว)
เป็นรูปที่มีชื่อเสียงมากของถ้ำอาชันตา

ภาพจำหลักพระพุทธรูปปางต่างๆ บนผนังภายในวิหาร

บนเกาะเอลเลฟานต้าหรือเกาะช้างนี้มีถ้ำที่ขุดเจาะและสกัดตกแต่งเป็นวัดอยู่ทั้งหมด 7 ถ้ำ ถ้ำที่เก่าสุดมี ๒ ถ้ำตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของเกาะ ซึ่งอยู่บนที่สูงขึ้นไปจากหมู่บ้านเล็กๆ ชื่อหมู่บ้านโมรา และยังมีซากปรักหักพังของพุทธสถานอยู่ใกล้ๆ เรียกกันว่า “เขาสถูป” ถ้ำบางแห่งก็ยังมีขุดเจาะและตกแต่งไม่เสร็จ บางแห่งก็ถูกทำลายไปโดยพวกโปรตุเกสทำให้เสื่อมคุณค่าไปมาก

ถ้ำใหญ่ที่สุดบนเกาะนี้ เรียกว่าถ้ำหมายเลข ๑ เป็นถ้ำที่สร้างถวายพระศิวะภายในถ้ำร่มรื่นและใช้เป็นที่หลบฝนหลบร้อนได้เป็นอย่างดี ถ้ำพระศิวะนี้มีขนาด ๒๕ ตารางเมตร มีทางเข้าด้านเหนือและทางตะวันออกกับตะวันตก แต่ละด้านทางเข้านั้นเดินออกไปสู่สวนสีเขียวหรือคอร์ตียาร์ด และมีถ้ำอีกแห่งหนึ่งอยู่ถัดไปทั้ง ๓ ด้านของสวนสีเขียวนี้เรียกว่า วัดตะวันออกและวัดตะวันตก ภายในห้องใหญ่ของถ้ำนี้มีเสาเรียงรายอยู่มากกว่า ๓๐ เสา มียอดหัวเสาที่มีฐานหัวเสาเป็นหม้อทรงกลมตั้งบนแท่นสี่เหลี่ยม เสาตั้งเดิมคงพังไปแล้ว จึงมีการเปลี่ยนซ่อมใหม่แทนของเดิม ถ้ำเดินเข้าถ้ำมาจากประตูด้านเหนือจะเห็นประติมากรรม

รูปพระศิวะอยู่ด้านในสุด และดูเหมือนจะอยู่กลางแกนของแนวประตูทางเข้าเหนือ - ใต้ มีห้องประดิษฐานแท่นศิวลึงค์แยกไปทางตะวันออกมีทางขึ้น ๔ ด้าน และมีทวารบาลรักษาทางขึ้นที่สง่างาม ส่วนนี้จะอยู่กลางแกนตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งแนวแกนกลางทั้ง ๒ แนวนี้ตัดกันเป็นเหมือนสัญลักษณ์กากบาท ด้านในสุดมีผนังหินขนาดใหญ่แกะสลักเป็นประติมากรรมหุ่นต่ำเป็นรูปพระศิวะที่ปรากฏพระองค์เป็น ๓ เศียรมีความสวยงามสมบูรณ์ทางด้านตะวันตกมีแผ่นประติมากรรมรูปพระศิวะสมรสกับพระนางปารวตี ส่วนด้านขวามือตรงประตูทางเข้าเป็นรูปศิวนาฏราชหรือพระศิวะร่ายระบำที่สวยงามแต่ถูกทำลายไปมาก

ชมวัดหมายเลข ๑ บนเกาะนี้พอหอมปากหอมคอแล้ว เราก็เดินกลับออกมาและขึ้นรถรางที่เขาจัดไว้แล่นลงจากภูเขามาลงเรียกลับมุมไปแล้วจึงมาขึ้นเครื่องภายในประเทศประมาณ ๕๐ นาทีไปลงที่เมืองออรังกัป ซึ่งตั้งอยู่บนที่ราบสูงด้านในของอินเดีย ออรังกัปนี้เป็นนครหลวงที่พระเจ้าออรังกัซ กษัตริย์ราชวงศ์โมกุลองค์สุดท้ายได้สร้างขึ้นในปี ค.ศ. ๑๖๕๓

เมื่อครั้งทรงเป็นอุปราชาประจำบริเวณที่ราบสูงเดคคาน (ออรังกัซเป็นพระโอรสทวยศคือจับพระบิดาซังและขึ้นครองราชย์แทนพระเจ้าซาร์เจฮานกับพระนางมมตาสซาร์เจฮานก็คือผู้สร้างทัช มาฮาล (มรดกโลกอีกแห่งหนึ่งของอินเดีย) เพื่อประทานเป็นอนุสรณ์และสุสานให้แก่พระนางมมตาส พระมเหสียอดรักที่สิ้นพระชนม์ลง แต่แล้วพระองค์ก็ถูกฝังอยู่ในที่แห่งนี้ด้วย

ที่เมืองออรังกัปนี้เรามาเพื่อนอนพักค้างคืนจะได้ตื่นเช้าในวันรุ่งขึ้น นั่งรถไฟไปอีก ๓ ชั่วโมงจึงจะถึงบริเวณวัดเขาถ้ำอาชันตาเมื่อไปถึงบริเวณใกล้เคียงทุกคนก็ต้องเปลี่ยนไปขึ้นรถบัสที่ทางอุทยานจัดไว้ เพราะทางอุทยานห้ามรถทุกชนิดวิ่งเข้าจอดอย่างไร้ระเบียบที่บริเวณอาชันตาเป็นอันขาด เป็นมาตรการอนุรักษ์และจัดระเบียบการท่องเที่ยวที่มีความเข้มงวดและได้ผลดีมาก

วัดถ้ำอาชันตามีความสำคัญต่อชุมชนชาวพุทธโบราณในอินเดียถึง ๒ ยุค ยุคแรกกินเวลาประมาณ ๔๐๐ ปีตั้งแต่ ๑๐๐ หรือ ๒๐๐ ปีก่อนคริสตกาล หรือระหว่าง ๕๐๐-๑,๐๐๐ ปีหลังจากที่พระพุทธเจ้าดับขันธปรินิพพานไปแล้ว มีการขุดและตกแต่งถ้ำที่ ๑๐ และ ๙ เป็นโบสถ์หรือเซตยะคฤหะ กับถ้ำที่ ๘, ๑๒, ๑๓, ๑๕ เป็นวิหาร เป็นที่อาศัยของสงฆ์และเป็นที่ประชุมสวดมนต์และอื่นๆ ยุคที่ ๒ คือยุคที่เรียกกันว่าสมัยคุปตะ ซึ่งในสมัยราชวงศ์คุปตะนี้มีการสร้างสรรคดีศิลปะในพุทธศาสนาที่รุ่งเรืองมาก และที่อาชันตาก็ได้มีการตกแต่งสร้างวัดถ้ำในช่วง ค.ศ. ๖๕๐ แต่ต่อมาก็ถูกทิ้งร้างไป โดยสันนิษฐานว่าชุมชนพุทธคงจะย้ายไปเจริญเติบโตและสร้างสรรคผลงานที่บริเวณถ้ำเอลลอร่าห่างออกไปประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตรแทน

ทางเดินขึ้นภูเขาเพื่อไปยังวิหารของวัดถ้ำเอลลอร่า

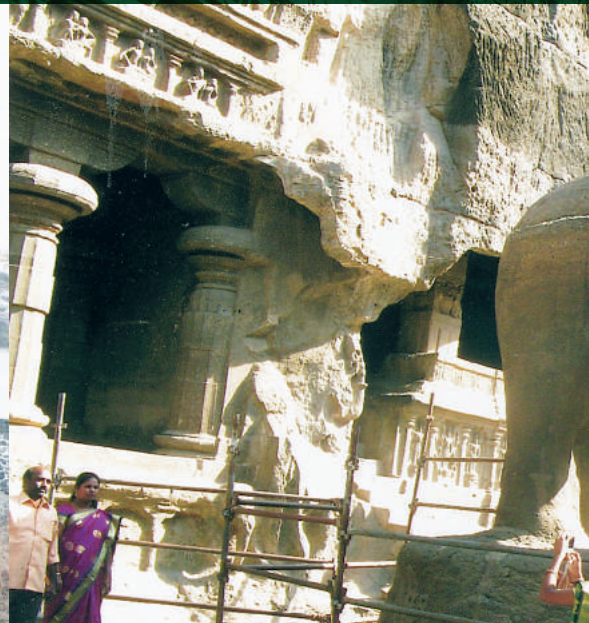
วัดพุทธถ้ำเอลลอร่า

ซุ้มประตูทางเข้าวัดเขาไกรลาส (วัดอินดู) ที่เอลลอร่า

ด้านหน้าของบริเวณเทือกเขาที่ขุดเจาะเข้าไปเป็นถ้ำ

บริเวณลานวัดเขาไกรลาส มีประติมากรรมรูปช้างขนาดใหญ่ ๒ ตัว

วัดแรกที่เรามาเดินขึ้นไปถึงก็คือวัดถ้ำหมายเลข ๑ ที่สวยงามสะอาดสะอ้าน ถ้ำนี้เจาะตบแต่งเป็นวิหารเพื่อประกอบพิธีกรรม และที่นี่จะบังคับให้นักท่องเที่ยวทุกชาติทุกภาษาถอดรองเท้าออกทุกครั้งที่จะเข้าไปในบริเวณวัดทั้ง ๓๐ ถ้ำในภูเขานี้ ฉะนั้นรองเท้าบูทผูกเชือกที่เดินสบายนั้นคงไม่เหมาะ ส่วนรองเท้าแตะพื้นบางๆ ถอดง่ายนั้นถ้ำเดินบนภูเขาหินกลางแดดขึ้นลงบันไดบ่อยๆ ก็เท้าพองอีก เป็นวิบากกรรมของเราเอง

ถ้ำหมายเลข ๑ นั้น นอกจากจะเดินถึงง่ายที่สุดแล้วก็นับว่าสวยที่สุดถ้ำหนึ่ง แม้ว่า

จะสร้างสมัยหลังๆ ดังจะเห็นได้ว่าการสร้างพระพุทธรูปองค์ประธานอยู่ในซุ้มสถูปตรงกลางถ้ำ ซึ่งถ้ำเดินต่อไปจนถึงถ้ำอื่นๆ ที่อยู่ตรงกลางของแนวโค้งของภูเขาจะพบถ้ำที่สร้างในยุคแรกๆ จะเห็นว่าตรงกลางวัดเป็นสถูปกลมทั้งองค์โดยไม่มีพระประธานเนื่องจากในยุคแรกๆ หลังจากที่พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานไปไม่นานนัก ยังไม่นิยมสร้างพระรูปเหมือนแทนพระองค์ แต่ใช้สัญลักษณ์อื่นๆ เช่น ต้นโพธิ์ ธรรมจักร สถูปแทนดังจะเห็นได้ในถ้ำที่ ๑๐ ซึ่งเป็นถ้ำที่สร้างตามคติพุทธนิกายาน และเมื่ออายุเก่าแก่ประมาณ ๒๐๐ ปี

ก่อนคริสตกาล

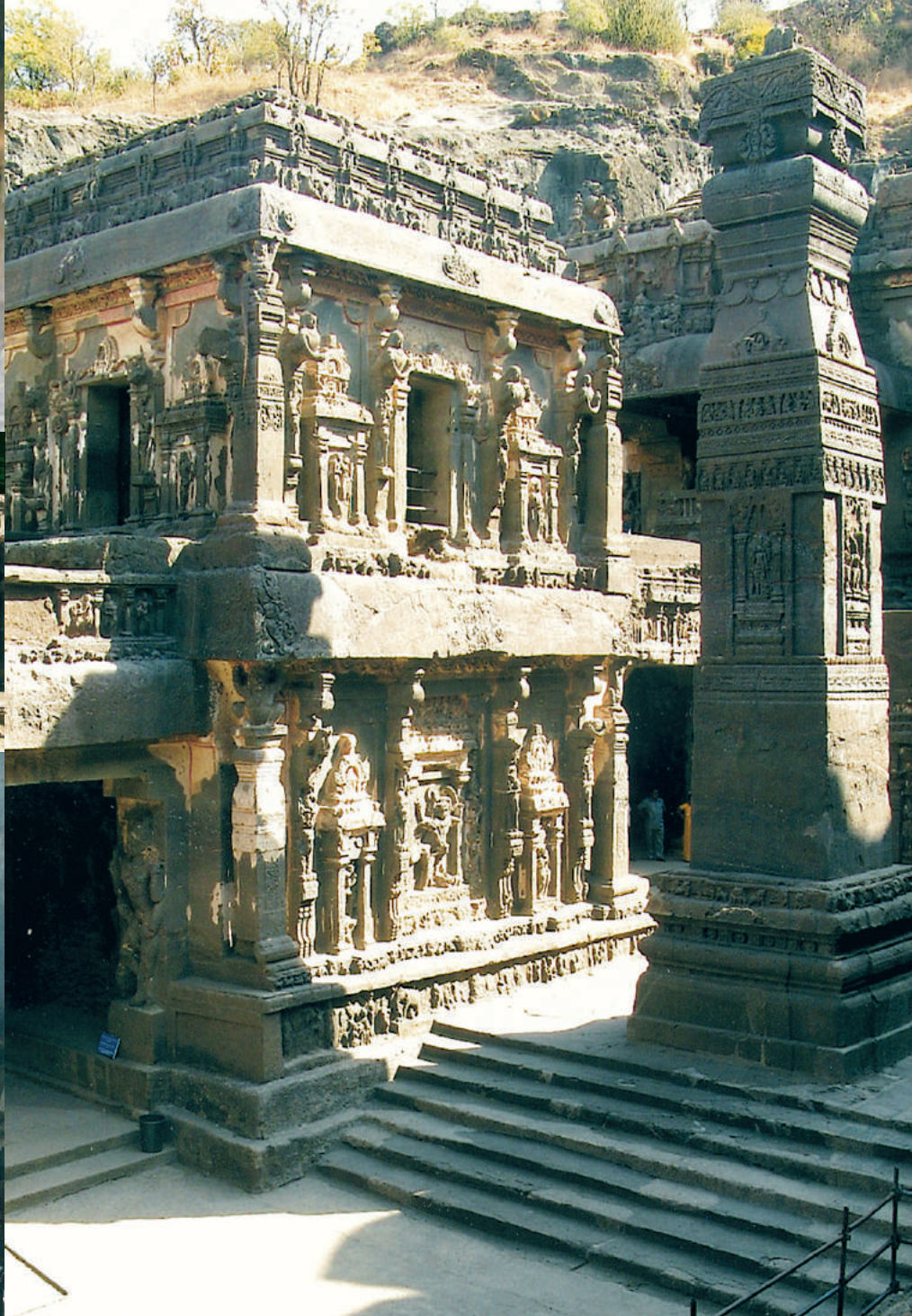
ที่ถ้ำ ๑ นี้มีระเบียบด้านหน้าและสร้างเป็นเสาราย ๖ เสา มองดูสง่างาม บนผนังระเบียงก็สลักเป็นประติมากรรมรูปพระโพธิสัตว์และเทวดา ประตูทางเข้าไปด้านในวิหารมี ๓ ประตู จึงค่อนข้างสว่างมองเห็นประติมากรรมและเห็นองค์พระประธานประทับนั่งในปางเทศนา มีรูปสาวกและเทวดาอยู่ล้อมรอบองค์ ผนังด้านข้างและด้านหน้าก็มีประติมากรรมและจิตรกรรมพระพุทธรูปประวัติที่โดดเด่น โดยเฉพาะภาพเขียนสีพระโพธิสัตว์บิณฑบาตที่อ่อนช้อยและงดงามเหลือเกิน แต่อยู่ในมุมที่มีด

ภายในวัดเขาไกรลาสที่เอลลอร่า

และมีผนังหน้าสถาปัตยกรรมที่แกะสลักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลิกณ์

อาคารภายในวัดเขาไกรลาสสร้างบูชาพระศิวะ

ออกจากถ้ำที่ ๑ ต้องไต่ลงเท้าแล้ว
ปีนบันไดหินต่อไปยังถ้ำที่ ๒, ๔, ๕, ๗, ๙, ๑๖,
๑๗, ๑๙, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙ ถ้ำที่เว้นไว้
คือถ้ำที่ปิดช่องซึ่งต้องเดินขึ้นบันได ลงบันได
และถอยรถเท้า ไต่ลงเท้า ไปทุกถ้ำตามระดับ
และความโค้งงอของภูเขาเป็นระยะ
ทางตามแนวโค้ง ๕๕๐ เมตร มองลงไปด้าน
ซ้ายมือเป็นโตรกผาที่เคยมีแม่น้ำเต็มจนผู้คน
ในสมัยโบราณพายเรือมาเทียบท่าแต่ละถ้ำได้
ไม่ต้องเดินเวียนเหมือนสมัยนี้ แต่เดี๋ยวนี้อันได้
ต้นเงินลงไปมากแล้วจนเห็นแต่โตรกหินที่ถูก
แดดเผาจนแห้งผาก ลมจากแม่น้ำพัดมาถึงบ้าง

ไม่ถึงบ้าง แต่ก็นับว่าคุ้มมากที่ได้มาชมถ้ำที่
สวยงาม ประทับใจมากที่สุดเห็นจะเป็นถ้ำที่ ๙
และ ๑๐ ที่เก่าแก่ที่สุดและค่อนข้างสมบูรณ์
แต่ที่อลังการมากต้องยกให้ถ้ำ ๑๙ กับถ้ำ ๒๖
ซึ่งมีโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่คล้ายคลึงกัน
แต่องค์ประกอบภายในต่างกันบ้าง การเดินชม
วัดถ้ำในกลุ่มอาชันตานี้ต้องใช้เวลามากน้อย
๒ หรือ ๓ ชั่วโมง และต้องมีกำลังขาที่แข็งแรง
มิฉะนั้นก็ต้องใช้เสลี่ยง ๔ คนหาม หามขึ้น
และหามลง ในราคาค่าบริการที่ต้องต่อรองเอง
วันรุ่งขึ้นจึงจะไปวัดถ้ำเอลลอร่า ต้องนั่งรถ
ประมาณครึ่งชั่วโมงไปยังบริเวณใกล้ๆ ถ้ำ

เอลลอร่า ซึ่งมีอาณาบริเวณใหญ่มากกว่า
อาชันตามาก และวัดพุทธที่นี้ น่าจะสร้างขึ้น
หลังจากที่วัดถ้ำอาชันตายุคที่สองได้สร้างเสร็จ
ลงแล้ว
ที่เอลลอร่ามีถ้ำที่ขุดเจาะและสร้างเป็น
วัดขนาดใหญ่ รวมทั้งหมด ๓๔ ถ้ำ ซึ่งเจาะขุด
เข้าไปในเนื้อหินของภูเขาสูงใหญ่ ในจำนวนถ้ำ
ทั้งหมดมีถ้ำวัดพุทธ ๑๒ วัด (ถ้ำที่ ๑ - ๑๒)
เป็นวัดฮินดู ๑๗ วัด (ถ้ำที่ ๑๓ - ๒๙) และ
เป็นวัดถ้ำในศาสนาเชนอีก ๕ วัด (ถ้ำที่ ๓๐ - ๓๔)
นักวิชาการรุ่นหลังเชื่อว่าวัดฮินดูบางวัดอาจสร้าง
ก่อนวัดพุทธก็ได้

พวกเราเดินไปชมวัดพุทธก่อน ซึ่งช่างได้ขุดเจาะแนวเขาสร้างเป็นวัดถ้ำต่อเนื่องกันไปยาว ๒ กิโลเมตร บางวัดก็ยังสร้างไม่แล้วเสร็จ บางวัดก็สร้างเสียใหญ่โตมาก เช่น วัดหมายเลข ๕ ที่ใช้เป็นที่ประชุมสงฆ์ ประกอบพิธีและฉันอาหารด้วย ดังที่มีคำอธิบายไว้ที่หน้าวัด บางวัดก็เป็นโรงเรียนสอนวิปัสสนาขนาดใหญ่ด้วย จึงมีพื้นที่กว้างขวาง และมีถึง ๓ ชั้น เช่นวัดที่ ๑๑ และ ๑๒ ซึ่งถ้ำไม่เป็นปายขึ้นไปถึงชั้นบนก็จะเสียใจเพราะมีพุทธปฏิมางามๆ จำนวนมาก วัดนี้สร้างประมาณคริสต์ศักราชที่ ๘ คือประมาณ ค.ศ. ๗๐๐ ขึ้นไป มีเป็นวัดที่มีห้องด้านหน้าพระขนาดใหญ่มาก ระเบียบทางเดินก็มีขนาดใหญ่ ตามแนวระเบียง บางแห่งมีการเจาะหินเป็นร่องสำหรับระบายน้ำเวลาที่ฝนตกด้วย แต่ละชั้นก็มีการแกะสลักหิน

เป็นประติมากรรมสูงนูนต่ำและประติมากรรมลอยตัวขนาดใหญ่โตจำนวนมาก บนเพดานก็ยังมีแกะสลักเป็นรูปดอกบัวนูนต่ำ ส่วนใหญ่พระพุทธรูปและพระโพธิสัตว์จะเป็นแบบมหายาน

วัดถ้ำหมายเลข ๑๐ นั้นน่าจะเป็นวัดที่สวยงามที่สุดในกลุ่มวัดพุทธที่นี่ และอาจจัดว่าสวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในอินเดียทีเดียว เป็นวัดขนาดใหญ่มีทางเดิน ๓ ช่อง และตรงกลางด้านในสุดเป็นที่ประดิษฐานพระสถูปขนาดใหญ่ที่สกัดจากหินเป็นประติมากรรมลอยตัวสามารถเดินไปรอบๆ ได้ และมีพระพุทธรูปปางเทศนาประทับนั่งห้อยพระบาท พระหัตถ์ซ้ายขวาจรดกรีดเป็นวงธรรมจักร อันเป็นปางนิยมในกลุ่มวัดพุทธที่นี่ เพราะมีอยู่จำนวนมากและงดงามมากด้วย

สำหรับวัดอินดูนั้นเราเข้าไปชมวัดเขาไกรลาส คือถ้ำ ๑๖ แห่งเดียว เพราะสร้างได้ยิ่งใหญ่อลังการจริงๆ กล่าวกันว่าพระเจ้ากฤษณะที่ ๑ แห่งราชวงศ์ราชตระกูล ได้สวดอ้อนวอนขอพรจากพระวิษณุกรรม เทพแห่งสถาปัตยกรรมและงานช่างให้บันดาลให้วัดแห่งนี้สำเร็จสวยงามยิ่งใหญ่ที่สุดในเอลลอร่า เพื่อถวายแด่องค์พระศิวะ เพราะเขาไกรลาสคือที่ประทับของพระศิวะ ซึ่งพระวิษณุกรรมก็ประทานพรนั้นให้ ผลก็คือที่นี่ไม่ใช่วัดถ้ำดังที่เราได้เห็นมา แต่เป็นวัดขนาดใหญ่มีมาที่แกะสลักค้ำเนื้อหินจำนวนมาก ออกมาจากภูเขา เป็นประติมากรรมลอยตัวที่เป็นอาคาร สถูป และอื่นๆ จำนวนมาก เป็นวัดที่เสมือนลอยตัวอยู่เหนือพื้น ประหนึ่งตั้งช่างนำวัสดุก่อสร้างไปจัดวางและก่อสร้างขึ้น

ตรงกลางวัดมีเสาขนาดใหญ่ (สูง ๗ เมตร) แกะสลักเป็นประติมากรรม
เรื่องราวจากมหากาพย์อย่างละเอียด

วัดเซนในกลุ่มวัดถ้ำที่เอลลอร่า

วิหารวัดเชนเมืองศัพพะมหาวิระนั่งขัดสมาธิ ส่วนหน้าประตูทางเข้าเป็นรูปพระมหาวิระที่มีเถาว์ลัยตามร่างกายและมีเครื่องแต่งกายที่เบาบาง

ณ จุดต่างๆ ตามแบบที่วางไว้ มีวิมานที่สร้างเป็นทรงพีระมิดอยู่ตรงกลางที่เหมือนก่อกั้นไปที่ละชั้นมากกว่าจะเป็นการแกะสลัก มีช้างขนาดใหญ่จำนวนมากยืนบนแท่น ประติมากรรมที่สกัดตกแต่งไว้ทุกแผ่นผนังมีทั้งประเภทนูนสูง คือสกัดให้รูปนูนเด่นยื่นออกมาจากเนื้อหินให้มาก หรือประติมากรรมลอยตัวคือลอยออกมาให้เราเดินชมโดยรอบได้ ล้วนเป็นเรื่องราวที่ออกมาจากคัมภีร์ฮินดูเรื่องพระศิวะในปางต่างๆ ทั้งสิ้น และยังมียักษ์ยักษ์และสัตว์ในตำนานเขาไกรลาสอยู่อย่างเต็มพื้นที่

กลุ่มวัดแห่งศาสนาเชน คือถ้าหมายเลข ๓๐ ถึง ๓๔ ตั้งอยู่ห่างออกไปอีกมุมหนึ่งของภูเขา ที่นิยมกันมากคือไปชมวัดถ้าหมายเลข ๓๒ ซึ่งมีชื่อเรียกกันในท้องถิ่นว่า “อินทรสภา” วัดนี้สร้างในคริสต์ศักราชที่ ๑๐ - ๑๑ มีสองชั้น และได้รับแรงบันดาลใจจากวัดเขาไกรลาสของฮินดูซึ่งสร้างเสร็จแล้ว จึงมีเทพเจ้าฮินดูและ

สัตว์ต่างๆ มีจตุรมุขหรือวิหารเดี่ยว มีทางขึ้น ๔ ด้านอยู่กลางลาน และมีวิหารเป็นถ้ำรายรอบอยู่สามด้าน ตามผนังถ้ำมีรูปประติมากรรมนูนสูง เป็นองค์พระมหาวิระอยู่หลายรูป มีทั้งนั่งสมาธิแบบพระพุทธรูปหรือยืนนั่งห่มเบาบาง มีเถาว์ลัยเลื้อยพันองค์ก็มี ภายในพื้นที่กลุ่มวัดเชนมีคำอธิบายว่า ศาสนาเชนหรือไชณะนี้คงจะเกิดขึ้นร่วมสมัยกับพุทธศาสนา มีพระมหาวิระเป็นศาสดาองค์สุดท้าย ไม่นับถือเทพเจ้า ถือหลักไม่เบียดเบียนและอยู่แบบพอเพียง บำเพ็ญเพียรเพื่อหลุดพ้น และเชื่อในพระอรหันต์และการหลุดพ้นคล้ายกับพุทธศาสนาแต่หลักปฏิบัติแตกต่างกัน

การเดินทางไปชมวัดถ้ำมรดกโลกทั้งสามแห่งในอินเดียบจบลงแล้ว ในโอกาสต่อไปจะนำเสนอวัดถ้ำมรดกโลกในประเทศอื่นบ้าง ซึ่งก็มีความยิ่งใหญ่อลังการไม่แพ้กัน ✨

การส่งเสริมวัฒนธรรมสันติภาพในสถานศึกษา

รศ. ดร. วไล ฌ ป้อมเพชร*

In 1998, the United Nations General Assembly proclaimed the period 2001 and 2010 as the “International Decade for a Culture of Peace and Non-Violence for the Children of the World”. The mandate for the Decade emphasized the role of the international community in protecting children exposed to harmful and violent situations.

Education is probably the most important factor when it comes to transforming societies towards a culture of peace and non violence. In Thailand, schools under the ASP network actively promote peace education, building relevant bodies of knowledge, developing skills, and cultivating appropriate values, attitudes and behaviors among students.

เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๐ องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้เป็นปีสากลแห่งวัฒนธรรมสันติภาพ (International Year for the Culture of Peace) เพื่อให้มนุษยชาติร่วมมือกันสร้างอนาคตใหม่ อนาคตที่สันติภาพ และความไม่รุนแรง เป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ทั้งปวง ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือกันที่จะเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมสงครามและความรุนแรงที่มวลมนุษยชาติรู้จักคุ้นเคยกันดี ไปเป็นวัฒนธรรมสันติภาพซึ่งเป็นความไม่ฝืนใจของเขาทั้งหลาย และในปีเดียวกันนี้เองสหประชาชาติยังได้ประกาศให้ปี ค.ศ. 2001 - 2010 เป็นทศวรรษสากลแห่งวัฒนธรรมสันติภาพ และการไม่ใช้ความรุนแรงต่อเด็กในโลก (International Decade for the Culture of Peace and Non-violence for the Children of the World)

* ประธานคณะกรรมการโครงการสิทธิมนุษยชน

แม้ในปัจจุบันก็ยังมีผู้ที่ไม่เข้าใจความหมายของวัฒนธรรมสันติภาพ และยังมีผู้ที่ถามว่าสันติภาพเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับวัฒนธรรม ก็คงจะเป็นเพราะว่ายังไม่เข้าใจคำว่าวัฒนธรรมในวงแคบอยู่ วัฒนธรรมสันติภาพ (หรืออาจจะใช้คำว่าสันติวัฒนธรรมก็ได้) มีความหมายง่ายๆ คือ การดำรงชีวิต หรือวิถีชีวิตที่ไร้สันติ มีค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมที่เน้นคุณค่าและความสำคัญของสันติภาพ ซึ่งต้องเริ่มในจิตใจก่อนแล้วจึงแผ่ขยายออกสู่ผู้อื่น ในครอบครัว ในโรงเรียน ในชุมชน สังคมระดับประเทศ และระดับโลก ได้มีนักสันติภาพผู้หนึ่งเคยกล่าวไว้อย่างน่าฟังว่า “เพื่อบรรลุถึงสันติภาพ จำเป็นจะต้องออกจากตัวตัวเองไปสู่ผู้อื่น” ท่านผู้นี้มีความเชื่อมั่นแน่วแน่ว่า สันติภาพจะต้องเริ่มปลูกฝังกันตั้งแต่ในโรงเรียน โดยปลูกเมล็ดพันธุ์สันติภาพลงในจิตใจของเด็กๆ และเมล็ดพันธุ์เหล่านี้ประกอบด้วย การเคารพในศักดิ์ศรีของผู้อื่น ความรับผิดชอบ และความสมานฉันท์ เป็นที่น่ายินดีว่าในขณะนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนครูอาจารย์ที่ปรารถนาจะปลูกเมล็ดพันธุ์สันติภาพ และสิทธิมนุษยชนในจิตใจของเด็กและเยาวชนไทย เพื่อให้สถานศึกษาเป็นชุมชนที่มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมสันติภาพ

ในหนังสือเรื่อง “ความสุขของครอบครัว คือสันติสุขของสังคม” ท่านเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ได้กล่าวไว้ว่า “พ่อ - แม่เลี้ยงลูก คือสร้างสรรคโลก พ่อ - แม่เลี้ยงลูกดี เหมือนตามไปคุ้มครองโลก” ครูอาจารย์ก็มีบทบาทเหมือนพ่อแม่ ทำหน้าที่แสดงโลกให้แก่ลูกศิษย์ควบคู่กันไปกับพ่อแม่ ซึ่งหมายความว่า เช่นเดียวกับพ่อแม่ ครูอาจารย์สามารถช่วยให้ศิษย์พัฒนาความรู้สึกรู้ ทำที่ ทศนคติต่อโลก ต่อสังคม ต่อเพื่อนมนุษย์ในทางที่ดีได้ ตามที่ท่านเจ้าคุณพระพรหมปิฎกบรรยายไว้คือ:

- ❖ “มองเพื่อนมนุษย์ด้วยท่าทีอย่างญาติมิตร มิใช่ตรี
- ❖ มองสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะธรรมชาติด้วยความรู้สึกซาบซึ้ง เห็นความงาม ความสงบ ความประณีต ละเอียดอ่อน ลึกลับ น่ารู้ น่าศึกษา มีท่าทีของการสนองความใฝ่รู้ อยากศึกษา อยากค้นคว้าหาความจริงยิ่งขึ้นไป
- ❖ มองความสัมพันธ์ของตนเองกับโลกและสังคมด้วยท่าทีของการที่จะออกไปมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์และแก้ปัญหา หรือพัฒนาทำให้ดียิ่งขึ้น

การที่สังคมไทยมีความรุนแรงอยู่ทั่วไป ในหลายรูปแบบ การปราศจากสันติสุขในสังคม มีสาเหตุมาจากการไม่เคารพชีวิต ไม่เคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าของชีวิตมนุษย์ ไม่เคารพในสิทธิอันเท่าเทียมกันของมนุษยชน และสาเหตุประการที่สองคือ ความอยุติธรรมในสังคม ทั้งสองสาเหตุนี้มีความสำคัญและมีความเกี่ยวข้องกัน สังคมที่ปราศจากการเคารพชีวิต การเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษยชน สังคมที่ไม่มีความยุติธรรม ที่มีความเหลื่อมล้ำ ย่อมเกิด ความรุนแรงและปราศจากสันติภาพ ด้วยเหตุนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดสันติภาพจึงได้มีการประกาศ “Manifesto 2000” ขึ้น เป็นคำประกาศซึ่งยกย่องโดยบุคคลที่เคยได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ และได้ชักชวนให้ผู้คนทั้งหลายทั่วโลก ร่วมลงนาม และส่งให้สมัชชาแห่งสหประชาชาตินับเป็นการเรียกร้องและชักชวนให้มวลมนุษยชน นำหลักการของ Manifesto 2000 ซึ่งสนับสนุนวัฒนธรรมสันติภาพไปปฏิบัติจนกลายเป็นวิถีชีวิต หลักการดังกล่าวประกอบด้วย :

๑. การให้ความเคารพต่อชีวิตทั้งหมด

หมายถึง ชีวิตและศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

๒. การไม่ใช้ความรุนแรง

หมายถึง การฝึกปฏิบัติที่จะไม่ใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ ทั้งร่างกาย จิตใจ เพศ ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้ที่ขาดแคลนและยังช่วยตนเองไม่ได้ เช่น เด็กและเยาวชน

๓. การแบ่งปันกับผู้อื่น

หมายถึง การแบ่งปันเวลาและทรัพยากรแก่กันอย่างมี

น้ำใจ เพื่อจัดการแบ่งแยกความอยุติธรรม และกีดกันทางการเมืองและเศรษฐกิจ

๔. การรับฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อกัน หมายถึง การมีเสรีภาพในการแสดงออก การยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม มีการเจรจาและรับฟังโดยไม่ยึดติดในความคิดของตน

๕. การสงวนรักษาพื้นโลก หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีความรับผิดชอบ ฝึกปฏิบัติการเคารพต่อทุกชีวิตในทุกรูปแบบ และการสงวนรักษาความสมดุลของธรรมชาติบนพื้นโลก

๖. การสร้างความสมานฉันท์ หมายถึง การสนับสนุนการพัฒนาชุมชนโดยให้สตรีมีส่วนร่วมมากขึ้น การเคารพหลักการประชาธิปไตย เพื่อสร้างความสมานฉันท์ในรูปแบบใหม่

ในช่วงระยะที่องค์การสหประชาชาติเตรียมประกาศปีสากล และทศวรรษสากลแห่งวัฒนธรรมสันติภาพ บรรดาสถานศึกษา กว่า ๖,๐๐๐ แห่งทั่วโลกได้ร่วมมือกับองค์การยูเนสโกริเริ่มโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยการส่งเสริมสันติภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการการศึกษาเพื่อสันติภาพ สิทธิมนุษยชน และประชาธิปไตย ในประเทศไทย ผู้บริหารครู และอาจารย์ของสถานศึกษาที่เป็นสมาชิกของ ASPnet (UNESCO ASSOCIATED SCHOOL PROJECT NETWORK) หลายแห่งได้เข้าร่วมโครงการ และสนับสนุนให้มีการเรียนรู้อยู่ในเรื่องดังกล่าวในสถานศึกษาของตน เพราะตระหนักดีว่าสังคมที่สันติสุขเป็นที่ปรารถนาของทุกคน สังคมจะมีสันติสุขไม่ได้ถ้าปราศจากการเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ทุกคนอย่างเสมอภาค รวมทั้งไม่เลือกปฏิบัติ และประชาธิปไตยย่อมเป็นหนทางที่ทำให้เกิด การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคม

เพื่อจัดการแบ่งแยก ความยุติธรรม และ เสริมสร้างความสมานฉันท์ อย่างไรก็ตาม โครงการที่ดีๆ ทั้งหลายที่สถานศึกษาได้ริเริ่ม ให้เกิดขึ้น ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนหรือกระตุ้น ให้ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และติดตามผล จึงมักจะไม่ต่อเนื่องจนสุดท้ายต้องล้มเลิกไป ในที่สุด ผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้รับผิดชอบ โครงการควรจะขยายความรู้ความเข้าใจ และความรับผิดชอบไปสู่เพื่อนครูอาจารย์อย่าง กว้างขวาง กระตุ้นให้สมาชิกส่วนใหญ่ของ สถานศึกษาสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการเพื่อ ที่ว่าเมื่อมีการเปลี่ยนผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบ โครงการนั้นก็ยังคงดำรงอยู่ต่อไป เรื่องนี้เป็นปัญหา และอุปสรรคสำคัญในการดำเนินโครงการ ซึ่งจะต้องมีการแก้ไข

โครงการการศึกษาเพื่อสันติภาพ สิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย เพื่อ เสริมสร้างวัฒนธรรมสันติภาพ เป็นโครงการ ที่สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถนำไปศึกษา และปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมให้สอดคล้อง กับความสนใจของครูและนักเรียน อีกทั้ง สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน ใกล้เคียงของสถานศึกษา ย่อมจะได้ผลดี ต่อการเรียนการสอน การส่งเสริมค่านิยม และทัศนคติที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนทั้งใน สถานศึกษาและในชุมชนด้วย

โรงเรียนอุดมดรุณี แห่งจังหวัดสุโขทัย เป็นโรงเรียนหนึ่งที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว และได้้นำเรื่องมรดกทางวัฒนธรรมเป็นประเด็น หลักในการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่ความรู้ ความ เข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของมรดกทาง

วัฒนธรรมของไทยซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็น มรดกโลก โรงเรียนอุดมดรุณีได้กลายเป็น โรงเรียนที่ต้อนรับ ครู นักเรียน และเยาวชนจาก นานาประเทศที่มาศึกษา และสัมมนาเรื่องมรดก ทางวัฒนธรรมของโลก นับเป็นการส่งเสริมให้ เยาวชนรักและหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรม ของตนเอง และเรียนรู้ที่จะเห็นคุณค่าของ มรดกทางวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ อันนำไปสู่ การศึกษาเพื่อความเข้าใจอันดีและสันติภาพ ระหว่างประเทศ เป็นการพัฒนาทัศนคติ ท่าที และความรู้สึกในทางที่ดี ที่สร้างสรรค์ต่อสังคม และวัฒนธรรมอื่นนอกเหนือไปจากของตนเอง

โรงเรียนเซนต์เทเรซา เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร เป็นตัวอย่างของโรงเรียน ที่สมควรได้รับการยกย่องให้เป็น “โรงเรียน สันติภาพ” ชุมชนบริเวณรายรอบโรงเรียน เป็นชุมชนมุสลิม จึงไม่น่าแปลกใจที่ครูและ นักเรียนจำนวนมากนับถือศาสนาอิสลาม โรงเรียนเซนต์เทเรซาเป็นโรงเรียนเอกชน สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ มีผู้บริหารเป็น บาทหลวงและนักบวชคาทอลิก ครู อาจารย์ ทั้งชาวพุทธ ชาวมุสลิม และชาวคริสต์ (ใน อัตราส่วน 59% : 27% : 14%) มีวิถีชีวิต ทั้งในโรงเรียนและในชุมชนอย่างสันติ มีความ สอดคล้องกลมเกลียวกัน เอื้ออาทรต่อกัน และกัน ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักในความ สำคัญของการเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน ปราศรัยให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองปฏิบัติ การเคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ทุกคน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข จึงส่งเสริม ให้มีการอบรมผู้บริหาร และครูอาจารย์ทุกคน

ในโรงเรียนเพื่อให้สิทธิมนุษยชนเป็นวิถีชีวิต ของชุมชนในโรงเรียนและรายรอบโรงเรียน อันจะเป็นหนทางสู่การสร้างสรรค์วัฒนธรรม สันติภาพ ความสมานฉันท์ในระหว่างครูอาจารย์ ที่ต่างศาสนาและวัฒนธรรมของโรงเรียน เซนต์เทเรซาควรได้รับการยกย่อง ดังจะขอ ยกตัวอย่างไว้ในที่นี้ อาหารที่ทางโรงเรียนจัดให้ ครู อาจารย์ นักเรียนตลอดจนบุคลากรต่างๆ ของโรงเรียน เป็นอาหารที่ทุกคนรับประทานได้ โดยไม่ขัดต่อวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของทุกคน ครูชาวพุทธและชาวคริสต์กล่าวด้วยความ ยินดีว่า โรงเรียนเซนต์เทเรซาไม่มีอาหารที่ทำ ด้วยหมู ซึ่งทำให้ทุกคนร่วมรับประทานอาหาร ด้วยความสบายใจ ไม่มีการแบ่งแยก ไม่มีการ เลือกปฏิบัติ และสิ่งที่น่าประทับใจอีกประการ หนึ่งคือ ครูอาจารย์ชาวพุทธได้ร่วมมือกันขอให้ ผู้บริหารโรงเรียนจัดหาห้องทำละหมาดสำหรับ ให้เพื่อนชาวมุสลิมได้ปฏิบัติศาสนกิจ การเรียนรู้ ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติที่เริ่มจากการเคารพ ศักดิ์ศรีและวิถีชีวิตของกันและกัน เป็นสิ่งที่ ครูอาจารย์ในโรงเรียนได้กระทำอย่างต่อเนื่อง และเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตนของบรรดา นักเรียนด้วย

โรงเรียนทั้งสองเป็นเพียงตัวอย่างของ สถานศึกษาที่ส่งเสริมวัฒนธรรมสันติภาพ ยังมี สถานศึกษาอีกหลายแห่งที่ตระหนักในเรื่องการ ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสันติภาพ พร้อมทั้ง สนับสนุนให้ครูและนักเรียนสร้างสรรค์กิจกรรม ที่ปลูกจิตสำนึกและสร้างค่านิยมอันนำไปสู่การ เคารพและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ✨

การหารือด้านการศึกษากับสาธารณรัฐแคนาดา

เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ พณฯ ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้นายเดนิส โคโม อธิบดีผู้ตรวจการประจำสถานเอกอัครราชทูตแคนาดาประจำประเทศไทยเข้าเยี่ยมคารวะ ณ ห้องรับรองจันทระเกษม กระทรวงศึกษาธิการ โดยนายเดนิส โคโม กล่าวว่าการมาของตนในครั้งนี้เนื่องจากได้ทราบว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายในปี ๒๕๕๕ เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษในสถานศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งทางรัฐบาลแคนาดามีความสนใจในนโยบายดังกล่าวและยินดีที่จะให้การสนับสนุนในด้านการจัดส่งครูหรือนักศึกษาชาวแคนาดาเป็นผู้ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่กระทรวงศึกษาธิการไทย ในกรณีนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงนโยบายข้างต้นว่ามีที่มาจากที่ประเทศไทย

กำลังจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการต้องเตรียมความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษให้นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของไทยให้มีศักยภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถรู้เท่าทันและสามารถแข่งขันกับประเทศในอาเซียนด้วยกัน จึงมีความประสงค์ที่จะขอความร่วมมือจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ซึ่งแคนาดาเป็นหนึ่งในประเทศที่เป็นเป้าหมายในการจัดส่งบุคลากรมาเป็นผู้ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนและครูไทย ในเรื่องนี้ อธิบดีผู้ตรวจการแคนาดาฯ กล่าวว่าทางแคนาดามีความสนใจที่จะให้ความร่วมมือข้างต้น โดยเมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมานายกรัฐมนตรีแคนาดาได้มาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการและได้ลงนามในประกาศเจตนารมณ์ที่จะทำความร่วมมือในด้านการ

แลกเปลี่ยนเยาวชนร่วมกับนายกรัฐมนตรียุโรป โดยเปิดโอกาสให้เยาวชนของทั้งสองประเทศสามารถเดินทางมาทำงานระหว่างกันได้ไม่เกินระยะเวลา ๒ ปี ซึ่งโครงการดังกล่าวคาดว่าจะสามารถเริ่มดำเนินการได้ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ เมื่อได้มีการลงนามอย่างเป็นทางการ จึงมีความเห็นว่าการกระทรวงศึกษาธิการไทยน่าจะสามารถใช้ช่องทางความร่วมมือในบันทึกความเข้าใจข้างต้นให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับผู้ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ

สำนักงานยูเนสโก ประเทศไทย กระชับความสัมพันธ์กับศูนย์ ICHCAP ยูเนสโก ร่วมปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ณ ห้องรับรองจันทระเกษม นายชามูเอล ลี ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลและเครือข่ายระหว่างประเทศสำหรับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (International Information and Networking Centre for Intangible Cultural heritage in the Asia Pacific region - ICHCAP) ได้เข้าเยี่ยมคารวะนางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ เพื่อแนะนำ ICHCAP และหารือเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและ ICHCAP ในอนาคต โดยผู้อำนวยการศูนย์ ICHCAP ได้แจ้งให้ทราบถึงความจำเป็น ซึ่งได้ก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ ณ เมือง Daejeon สาธารณรัฐเกาหลี เป็นการดำเนินการในลักษณะศูนย์ประเภทที่ ๒ ของยูเนสโก วัตถุประสงค์คือ การดำเนินการกิจกรรมในการ

ปกป้องความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยมท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เช่น ความรู้และทักษะท้องถิ่น ศิลปะ งานศิลป์ พิธีกรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ปัจจุบันมีการจัดตั้งศูนย์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในเอเชียและแปซิฟิก ๓ ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี โดยมีการแบ่งภารกิจดำเนินการ คือ ประเทศจีนเน้นความเชี่ยวชาญในด้านการฝึกอบรม ประเทศญี่ปุ่นเน้นความเชี่ยวชาญในด้านการดำเนินการวิจัย และสาธารณรัฐเกาหลีเน้นความเชี่ยวชาญในด้านข้อมูลข่าวสารและการสร้างเครือข่าย ในกรณี รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการกล่าวว่าประเทศไทยยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับ ICHCAP ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ แม้ว่าขณะนี้ประเทศไทยจะยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีสถิติยูเนสโกว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของยูเนสโก แต่มี

ความพร้อมในการเข้าร่วมเป็นภาคีสถิติยูเนสโกดังกล่าว โดยขณะนี้กระทรวงวัฒนธรรมได้ดำเนินการจัดเก็บมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในรูปแบบเอกสารและดิจิทัล มีการจัดเวทีสาธารณะในการเข้าร่วมเป็นภาคีสถิติยูเนสโกว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของยูเนสโกของประเทศไทย เป็นต้น ทั้งนี้ผู้อำนวยการศูนย์ฯ ได้กล่าวเชิญประเทศไทยให้เข้าร่วมการดำเนินกิจกรรมกับ ICHCAP ซึ่งปัจจุบันศูนย์ฯ มีสมาชิกแล้ว ๑๘ ประเทศ

เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิรักประจำประเทศไทย เยี่ยมคารวะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ พณฯ นางสาวอามาล มูซา สุซัยน์ อาลี อัครูบัยอียี เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิรักประจำประเทศไทย ถิ่นพำนัก ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ได้เข้าเยี่ยมคารวะศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ห้องรับรองจันทร์เกษม กระทรวงศึกษาธิการ โดยเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิรักฯ กล่าวว่า ในปัจจุบันประเทศอิรักมีความประสงค์จะกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศไทย จึงได้แต่งตั้งให้ตนในฐานะเอกอัครราชทูตประจำกรุงกัวลาลัมเปอร์ ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือในด้านต่างๆ กับประเทศไทย ซึ่งในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการวางแผนที่จะเปิดสถานเอกอัครราชทูตอิรักประจำประเทศไทย ซึ่งจะทำให้ความ

สัมพันธ์และความร่วมมือของทั้งสองประเทศมีความแน่นแฟ้นขึ้นต่อไป และเนื่องจากผลของสงครามทำให้สถานที่ต่างๆ ของอิรักถูกทำลายเสียหายเป็นอย่างมาก รวมทั้งสถานศึกษาด้วย จึงทำให้สถานศึกษาโดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของเยาวชนอิรัก ทำให้ต้องเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศแต่ก็ยังไม่พอเพียงและทั่วถึง ปัจจุบัน รัฐบาลอิรักมีนโยบายในการสนับสนุนให้เยาวชนของอิรักได้รับทุนไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในต่างประเทศ และเห็นว่าประเทศไทยมีระบบการศึกษาที่ดี มีหลักสูตรนานาชาติที่ได้มาตรฐาน จึงเห็นว่าไทยและอิรักสามารถพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาด้วยการสนับสนุนเยาวชนอิรักเข้ามา

ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในไทยได้ นอกจากนี้ยังประสงค์ที่จะขอให้ไทยสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนเข้าไปเปิดในอิรัก เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับนักศึกษาของอิรักให้มากขึ้น ซึ่งเรื่องนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จะมอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องนี้พิจารณาความเป็นไปได้ต่อไป รวมทั้งจะให้การสนับสนุนการเปิดสถานเอกอัครราชทูตอิรักประจำประเทศไทยด้วย

เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอินเดีย ประจำประเทศไทย เยี่ยมคารวะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ พณฯ นายอนิล วาธวา เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอินเดียประจำประเทศไทย ได้เข้าเยี่ยมคารวะศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในโอกาสเข้ารับตำแหน่งใหม่ และหารือความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการ ณ ห้องรับรองจันทร์เกษม กระทรวงศึกษาธิการ โดยเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอินเดียฯ กล่าวว่า ไทยและอินเดียมีความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีระหว่างกันมายาวนาน ซึ่งรวมถึงความร่วมมือด้านการศึกษาดูด้วย รัฐบาลอินเดียได้สนับสนุนทุนนักเรียนไทยเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกในสาขาต่างๆ ในมหาวิทยาลัยของอินเดียจำนวนหลายทุนต่อปี นอกจากนี้ อินเดียมีความร่วมมือด้านวิชาการ

กับศูนย์อินเดียศึกษากับมหาวิทยาลัยต่างๆ อาทิ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับการดำเนินงานภายใต้กรอบบันทึกความเข้าใจทางการศึกษาที่ทั้งสองประเทศได้ลงนามไว้เมื่อปี ๒๕๔๔ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะทำงานร่วมไป ๑ ครั้ง สำหรับการประชุมครั้งที่ ๒ อินเดียจะเป็นเจ้าภาพ โดยจะหารือเกี่ยวกับการกำหนดวันที่เหมาะสมสำหรับการประชุมดังกล่าว ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการจัดซื้อแท็บเล็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ทุกคน และในอนาคตจะมีการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi)

ในโรงเรียนทุกแห่งทั่วประเทศ ซึ่งคาดว่าจะช่วยให้การเรียนการสอนและการสืบค้นความรู้สำหรับเด็กนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยวางแผนที่จะซื้อคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตจำนวนกว่า ๗๐๐,๐๐๐ เครื่อง เพื่อแจกให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งหากบริษัทในอินเดียสามารถผลิตแท็บเล็ตที่มีคุณภาพในราคาถูกลงได้ก็เป็นเรื่องที่ดี โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อาจเดินทางไปหารือระหว่างการประชุมคณะทำงานร่วมไทย - อินเดีย เพื่อนำข้อมูลเสนอรัฐบาลพิจารณาต่อไป

วารสารความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ

THE BULLETIN ON INTERNATIONAL COOPERATION OF THE MINISTRY OF EDUCATION

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นสื่อในการเผยแพร่ข้อมูลและความเคลื่อนไหว รวมทั้งความคืบหน้าของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทางด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ
๒. เพื่อเป็นแหล่งรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับใช้ในการสืบค้นอ้างอิงในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
๓. เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความร่วมมือกับต่างประเทศของกระทรวงศึกษาธิการในอันที่จะนำมาซึ่งการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศในอนาคต

กำหนดออก

ปีละ ๔ ฉบับ ประจำเดือน มกราคม - มีนาคม, เมษายน - มิถุนายน, กรกฎาคม - กันยายน และตุลาคม - ธันวาคม

ที่ปรึกษา

- ๐ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ๐ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายต่างประเทศ

บรรณาธิการ

นางสาวดุริยา อมตวิวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

ผู้จัดการการพิมพ์

นางนฤมล สุวรรณเนตร

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

- ๐ นางยุวดี ภูริโกโคย
- ๐ นางสาวสมใจ อีร์ทิสู
- ๐ นางชนิษฐา ห่านิรัตติชัย
- ๐ นายสมทรง งามวงษ์
- ๐ นางสาววิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมาลย์
- ๐ นางพิมพ์วิรัชญ์ เมื่องนิล
- ๐ นางสาวสุปราณี คำยวง
- ๐ Ms. Elizabeth Saul
- ๐ นางสาวสุภา ปิโกฏิประภา
- ๐ นางสาวสุทิสรา ชุณหเรืองเดช
- ๐ นางจิรนนท์ ทรงชาติ

สำนักงาน

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐-๒๖๒๘-๕๖๔๖-๙ ต่อ ๑๒๔ โทรสาร ๐-๒๖๒๘-๕๖๔๙, ๐-๒๖๒๘-๐๙๕๓ เว็บไซต์ www.bic.moe.go.th

Objectives

1. To disseminate updated summaries on the work of the Ministry of Education and collaborating organizations on international cooperation
2. To serve as a reference point and platform to stimulate further research into specific programmes and activities
3. To promote the exchange of ideas and information to develop future cooperation

Date of Issue

The Bulletin is a quarterly periodical issued in January, April, July and October.

Advisors

- ๐ Permanent Secretary, Ministry of Education
- ๐ Deputy Permanent Secretary for Education (Foreign Affairs)

Editor

Duriya Amatavivat Director, Bureau of International Cooperation

Manager

Narumol Suwannetr

Assistant Editors

- ๐ Yuwadee Phooriphokhai
- ๐ Somjai Theeratith
- ๐ Kanittha Hanirattisai
- ๐ Somsong Ngamwong
- ๐ Wilailuk Padungkitimal
- ๐ Phimwarat Muangnil
- ๐ Supraanee Khamyoaung
- ๐ Elizabeth Saul
- ๐ Supha Pakotiprapha
- ๐ Sutisa Chunharuengdech
- ๐ Jeeranan Songchart

Office

Bureau of International Cooperation, Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education, Ratchadamnoen Nok Avenue, Dusit, Bangkok 10300, Thailand. Tel. 0-2628-5646-9 ext. 124 Fax. 0-2628-5649, 0-2281-0953 website:www.bic.moe.go.th

พิมพ์ที่ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

บุคคลหรือองค์กรใดต้องการนำข้อเขียน หรือบทความที่อยู่ในวารสารฉบับนี้ไปตีพิมพ์อ้างอิง หรือประโยชน์ในสิ่งตีพิมพ์อื่น

ขอความกรุณาแจ้งสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการทราบเป็นการล่วงหน้า และขอให้ระบุชื่อผู้เขียนหรือชื่อวารสารในการอ้างอิงด้วย

80 ans 80 years

Index Translationum

(1932-2012)

WORLD BOOK AND COPYRIGHT DAY, APRIL 23RD

JOURNÉE MONDIALE DU LIVRE ET DU DROIT D'AUTEUR, 23 AVRIL

